

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

ملاوت کو آدھنہ چھوئی ووشوہ ستا طرف تہ | لہ کتاب نہ | اوقائم کرہ | مونہ
(اے نبی!) کوم کتاب چھناتہ دھوئی پہ ذریعہ راغلے دے ہنہ لولہ ، اوڈ مونہ پابندی ساتہ

إِنِ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ

بیشک | مونہ | منع کوی | دے حیائی | اولہ ناخوشہ کارنہ | اوخا یادول | ذلہ
یقیناً مونہ د خرابو او دے حیائی د کارون نہ منع کوی ، اللہ تعالیٰ یادول دیرہ

أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۵۵﴾ وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ

دیروئے دی | اولہ | یوہیری | پہ ہنہ | چھ تاسوئے کوی | او بحث مہ کوی | ذاہل کتابو سرہ
غٹہ خبرہ دہ ، او اللہ تعالیٰ ستاسو پہ کارونو پوہہ دے | او اہل کتابو سرہ پہ سختی نہ بلکہ

إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا

مگر | پہ داسے طریقہ | چھ ہنہ دیرہ بنہ وی | سبوا | دھو خلقونہ | چھ ظالمان دی | لہ دوی نہ | او دابی چھ
پہ مناسبہ طریقہ سرہ بحث کوی . ہن! شوک چھ پہ کئے زیاتے وکری او تاسو داوایی

أَمَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَذَا وَهَذَا

مونہ ایسا راہو | پہ ہنہ | چھ نازل کرے شول | پہ مونہ | اوچہ نازل کرے شول | پہ تاسو | او زمونہ معبود | او ستاسو معبود
چھ زمونہ پہ ہنہ کتاب ہم ایمان دے چھ مونہ نہ راغلے دے او پہ ہنہ کتاب ہم چھ تاسوئے راغلے دے او زمونہ او ستاسو معبود

وَاحِدٌ وَفُحِّنْ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۵۶﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

یو دے | او مونہ | ہم دھنہ | فرمانبردار یو | او دغہ شان | مونہ نازل کرو | ستا طرف تہ
یو دے ، او مونہ دھنہ ہول حکمونہ منو ، او ہم دغے مونہ تاتہ داکتاب راؤلیدو

الْكِتَابِ فَالَّذِينَ أَتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ

کتاب (قرآن) | پس ہنہ خلق چھ | ورکرے د مونہ ہغوی تہ | کتاب | ہغوی ایمان راہی | پہ ہنہ | او ہنہ
نو چاتہ | چھ مونہ (پنوا) کتاب ورکرے دو او س ہغوی پہ دے کتاب (ہم) ایمان راہی | او پہ دوی

هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۵۷﴾

لہ دوی نہ | ہنہ شوک دی چھ ایمان راہی | پہ ہنہ | اونہ | کوی انکار | زمونہ آیتونہ | مگر | کافران
(مشرکانو) کئے ہم کئے خلق پہ دے کتاب ایمان راہی او زمونہ آیتونہ خود کافرانو نہ بغیر نور شوک انکار نہ کوی

وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكِ

اونہ لوستلوتا | لہ دے نہ وہاند | خہ کتاب | اونہ تالیکو ہنہ | پہ خپل نبی لاس
او دے نہ وہاند نہ چرے تاکتاب لوستلے دو ، اونہ پہ خپل نبی لاس کتاب لیکے شو

إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۵۸﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

پہ مٹوئے | ضرور بہ شک کوو | دروغڑن کوونکو | بلکہ | ہنہ (قرآن) | آیتونہ دی | واضعہ
کئی دے باطل پوستو بہ دریاند | شکونہ کول | بلکہ داکتاب غو شرکند دلیونہ دی

فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
 ذَهَقَ خَلْقُوهُ سِينُو كَبْ كُومُولُ چہ علم ورکے شوے دے۔ اوڑ مونڈ دے آیتون نہ خونورخوک نہ بلکہ
 الظَّالِمُونَ ۵۹ وَقَالُوا كَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٍ مِّن رَّبِّهِ
 ظالمان | او دوی وویل | دلے راو نہ لیبرے شوے | پہ دے باند | غیبے | ددہ دَرَب لہ طرف نہ
 ظالمان انکار کوی۔ او دوی وائی چہ پہ جے پیغبر باند دخیل رب لہ طرف نہ غے (غیبی) غیبے ولے رائے
 قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۶۰ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ
 دواہے | بیشک | غیبے | دالہ سرہ دی | او بیشک | زہ | دیرونکے | بشکارہ | آیا کافی نہ دے دوی
 ورتہ دواہے چہ غیبے خود اللہ تعالیٰ پہ قبضہ کئے دی اوزہ خویو دیرونکے یم چہ صفا صفا ویناکوم۔ آیا دوی لہ دانی
 إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۶۱ إِنَّ
 چہ مونڈ | نازل کرے دے | پہ تاباند | داکتاب (قرآن) | چہ لوستے شی | دوی تہ | بیشک
 کافی نہ دے چہ مونڈ تانہ داکتاب رالیرے دے | چہ دوی تہ لوستے شی | بیشک چہ پہ
 فِي ذَلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۶۲ قُلْ كَفَىٰ
 پہ دے کئے | رحمت دے | اونصیحت | دپارہ دھفہ قوم | چہ یقین کوی | دواہے | بس دے ک | مونڈ بہ
 دے کتاب کئے دایماندارو دپارہ رحمت اونصیحت پروت دے۔ (اے نبی!) تہ ورتہ دواہے
 بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ ۶۳ خ
 اللہ | زماہے مینہ کئے | اوستاسو پہ مینہ کئے | کواہ | ہفہ پوہیری | پہ ہفہ غے | چہ پہ آسمانون | ہمیشہ
 چہ یوازے اللہ زما اوستاسو ترمینہ گواہی لہ بس دے۔ ہفہ نہ دے آسمانون اوڑ زمکے ہفہ معلوم پری تل ترت
 وَالْأَرْضِ ۶۴ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ
 اوڑ مکہ کئے دی | او کوم خلق چہ | ایہان راوی | پہ دروغو باند | او الکارتے وکرو | دالہ | م دوی دی
 دی۔ او خوک چہ پہ ناحقو باور ساقی | او دالہ تعالیٰ نہ انکار کوی | نوہم دغہ
 هُمُ الْخٰسِرُونَ ۶۵ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ
 نقصان موندونکی | او دوی لہ تانہ زس غواہی | عذاب | او کڑ چرے فز و | وخت
 خلق تاوانیان دی۔ او دا خلق دے عذاب پہ غوہستلو کئے تند دی کوی۔ او کڑ چرے دے دوانیان دے
 مَسْمًى لِّجَاءِهِمُ الْعَذَابُ وَلِيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۶۶
 مقمرس | نو غامخاہے راعے دو پہ دوی | عذاب | او غامخاہے راشی پہ دوی | ناگمانہ | او دوی پہ | نہ دوی پوہے
 شبیل وخت مقمرس وے نو پہ دوی باندی بہ عذاب راعے و او عذاب بہ پہ دوی ناگمانہ راعی او دوی نہ بہ خبر ہم نہ دوی
 يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۶۷
 دوی زس غواہی لہ تانہ | عذاب | او بیشک | دوزخ | لاکیر کوی دی | کاخراں
 دوی پہ تاباند دے عذاب راتلو تلوار کوی، او پہ دے کئے شک نشتہ چہ دے کافرانو نہ بہ جہنم رات او پوہے

يَوْمَ يَعْشَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فُوقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ

ٲه كومه درخ | ٲه ٲٲ به كرى دوى | عذاب | ددوى د پاسه نه | او ددوى د ٲٲو لاند نه
ٲه كومه درخ ٲه عذاب به ٲرے د بړه نه او د ٲٲو د لاند نه راخوړ شى

وَيَقُولُ دُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يٰعِبَادِىَ الَّذِينَ آمَنُوا

ود ٲه وائى الله | وځكئى (مزه) | دهغه څه | ٲه تاسو به كول | اے زما بندگانوا | ٲه | ايمان موراو ځكه
والله تعالى به ورته ووائى ٲه تاسو ٲه څه كول د هغه خوند وځكئى - اے زما ايماندارو | بندگانوا!

اِنَّ اَرْضِىْ وَاِسْعٰى ۝ فَاَعْبُدُونِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذٰئِقَةُ

ٲٲٲكه | زما زمكه | ارته ده | ٲس خاص زما | عبادت كوى | هر كس | ځكئى ده (مزه)
ٲٲٲكه زما زمكه ډيره وسيع ده | نو تاسو خالص زما عبادت كوى - هر زوند به يوځل خالص د مرك خوند

الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

د مرك | بيا به | زموږ طرف ته | تاسو وٲس راكځوئى شئى | او كوم خلق ٲه | ايمان راوړى | او عملونه وکړل
ځكئى ، بيا تاسو ٲول به ماته ٲستنه راځئى - او ٲه ايمان راوړے ده | او نيك كارونه

الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا

نيك | مونږ به ضرور ځائى وركړو دوى ته | د جنت | ٲه بالاخانو (كڼه) | ٲه بهيرى به | لاند دهغه نه
كوى | مونږ به ورله د جنت ٲه بالاخانو كڼه ځائى وركړو | ٲه دهغه لاند به ولى

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نَعْمَ اَجْرُ الْعَمِلِىْنَ ۝ الَّذِينَ صَبَرُوا

نهرونه | هميشه به وى دوى | ٲه هغه كڼه څه ٲٲنه | اجر ده | د عمل كوونكو | كومو خلقو ٲه | صبر وكړو
بهيرى | تل تر تل به ٲه كڼه اوسيدوى د (نيك) عمل كوونكو بدله ډيره ښه ده (يعنئ) كومو ٲه صبر وكړو

وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَكَابٰىنَ ۝ مِّنْ دَاۤءِىَ لَا تَحْمِلُ

او ٲه خپل رب باند | توكل كوى | او څومره | دنده سړدى | ٲه نه وچتوى
او ٲه خپل رب باند توكل كوى - او ډير داسه دنده سرشته ٲه خپل ځان له روزى سنبال

رِزْقَهَا ۝ اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاَيَّاكُمْ ۝ وَهُوَ السَّمِىْعُ الْعَلِىْمُ ۝

خپله روزى | الله | رزق وركوى هغوى ته | او تاسو ته هم | اوده | اوږيدونك | ٲوهه ده -
نه ساتى ، الله تعالى هغوى له هم روزى وركوى او تاسو له هم ، او هغه هرڅه اوږى ٲه هرڅه ٲوهه ده

وَلٰٓئِنْ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَسْخَرَ

او كه ٲرے | ٲيوس وكړه ته له دوى | ٲه ٲا | ٲيدا كړل | اسمانونه | او زمكه | او ٲه كارئى وگول
او كه ٲرے ته تر ٲه نه ٲيوس وكړه ٲه هغه ذات څوك د ٲه اسمانونه او زمكه ٲه ٲيدا كړى دى او سور او

الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَيَقُولُنَّ اَللّٰهُ ۝ فَاَنىٰ يُؤْفَكُونَ ۝ اَللّٰهُ

شور | اوسپوږ مئى | ضرور به ووائى دوى | ٲه الله | بيا كوم خوا | دوى اړولى روان دى ؟ | الله
سپوږ مئى ٲه كار كولى دى ؟ نو دوى به ضرور ووائى ٲه الله نو بيا دوى كوم خوا اړولى روان دى ؟ الله

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ

فراخه کوی | روزی | دهنه چاچه | دے غواہی | له خپلو بندگانو نه | او تنگوي | چا د پاره | فراخه ذات دے | چه په خپلو بندگانو کښه په خپله خوښه | د چاروزی فراخه کړی او د چاروزی تنگوي

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ

بیشکه | الله | په هر | خیز | پوهه دے | او که پهره | تاسو تپوس وکړئ له دونه | چه چا | راښکته کړئ | بیشکه الله تعالی په هر څه | ډیر ښه پوهه دے | او که ته د دوی نه تپوس وکړه | چه چا د بړه نه

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

له آسمان نه | اوبه | بیا ته ژوندی کړله | په کسره | زمکه | پس | د دے له مړه نه | اوبه راووروو | نو زمکه د پری د مړه کیدو نه | پس | بیا را ژوندی کړه

لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝

نودوی به ضرور وواي | الله | ووايه | ټول تعریفونه الله لادای | بلکه | اکثر له دوی نه | نه پوهیږي | نودوی به وواي چه الله ته ووايه چه ټول تعریفونه الله د پاره دی | خو په دوی کښه اکثر کسان نه پوهیږي

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ الدَّارَ

اونه دے | دا | ژوند | د دنیا | مکر | لوبه | او تماشه | او بیشکه | کور | او د دنیا دا ژوند د لوبو او د تماشو نه بغير نور هیڅ حقیقت نه لري | او اصل ژوندوت

الْآخِرَةِ لَهِيَ الْحَيَوَانُ مَوْتٌ ۚ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ

د آخرت | هم دا | اصل ژوند | کاش | دوی پوهیدل | بیا هر کله چه دوی سواره شي | په کشتي کښه | د آخرت | دے | کاش | چه دوی پوهیدل | نو هر کله چه دوی په کشتي کښه سواره

دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ

نودوی بلل | الله | خالص کوونکی | د پاره د دے | عبادت | بیا هر کله چه | ایمان ورکړی دوی | شي | نو بیا په خالص اعتقاد سره | د الله پاک بلنه کوی | خوڅه وخت چه مونږ ته اوسه

إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ

طرف د اوسه نه | نو ناکهانه دوی | شرک کوی | چه دوی انکار وکړی | دهنه څه | چه مونږ ورکړی د دوی | غاښه نه | را خلاص کړو نو فوراً الله تعالی له شریکان را پیداکړی | نوڅه چه مونږ دوی له ورکړی دی دهنه ناشکری کوی

وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا

او چه دوی فائده واخلي | پس زه به | دوی ته معلومه شي | ایا دوی نه دی لیدلی | چه مونږ جوړ کړو | او د پاره د څه خوړو دے مزه واخلي | نو ډیر زی به لږه کانه پوهه شي | ایا دوی چرته غوږ نه دے کړه | چه مونږ حرم

حَرَمًا أَمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ

حرم | د امن والا | او تښتو له شي | خلق | چار چاپیره د دوی نه | پس ایا دوی باطل | د امن غلته کړو له دے | او د کڼ چاپیره (علاقه) نه خلق (په زوره) بهر و بښل شي | نو ایا دوی بیا هم نه

يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿۵۸﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن

ایمان راوری | او یہ نعمت دے اللہ | ناشکری کوی | او شوک | زیات ظالم دے | لہ ہفہ چانہ

فَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۖ

چہ وتری | یہ اللہ باند | دروغ | یادرو غش کوی | حق | ہر کد چہ | ہفہ راشی دے تہ

الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مِثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۵۹﴾ وَالَّذِينَ جَاهِدُوا

آیانہ دے | یہ دوزخ کینے | حائے | دہارہ د کافرانو | او کو مو خلقوچہ | محنت و کرو

فِينَا لَنَهْدِيَهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۶۰﴾

نمونہ یہ لارہ کینے | خانہ بہ مونہ و بنیابو ہفوی تہ | لارہ خیلے | او بیشک اللہ | سرہ دے | دنیکانو

سُورَةُ الرَّؤْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورۃ روم پہ مکہ کینے نازل شواو یہ | شروع | د اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیا رحم کوونکے دے | ۶۰ آیتونہ او ۶ رکوع کاغوی

الْمَلَأَ غُلَبَاتِ الرُّومِ ﴿۱﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ

اللہ | مغلوب شول | رومیان | یہ دیر نزد دے | زمکہ کینے | او دوی بہ

مَنْ بَعْدَ عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۳﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ

پس | د مغلوبہ کیدونہ | غالب کیری | یہ شو | کالو کینے

لِللَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْقَرُ

ہم د اللہ پہ اختیار کینے یقین کارونہ | ورنیدلہ دے نہ | او پس لہ دے نہ | او پہ دغہ ورخ بہ | خوشحالہ دی

الْمُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾ يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ

مؤمنان | یہ مدد د اللہ | دے مدد و رکوی | چانہ چہ | و غواہی | او دے

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۷﴾ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ

غالب | مہربان دے | وعدہ دہ د اللہ | خلاف نہ کوی | اللہ | د خیلے وعدہ

دے رحم کوونکے دے - دا د اللہ تعالیٰ وعدہ دہ، اللہ تعالیٰ د خیلے وعدے نہ خلاف ہیرے نہ کوی۔

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا

او لیکن اکثر خلق نہ پوہیڙی | دوی پیڙنی | ښکاره (حالت) خو اکثر خلق په دے نه پوہیڙی - دا خلق هوبس د دنیا د ژوند په

مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿۶﴾

د ژوند د دنیا | او دوی | له آخرت نه | بے خبره دی ښکاره مخ پوہیڙی، او د آخرت نه بالکل ناخبره پاتے دی

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ

آیا نه | کوی غور دوی | په خپلو زړونو کې | چه نه دی پیداکړی | الله | آسمانونه آیا دوی په خپلو زړونو کې دا فکر نه دے کړے، چه الله تعالی آسمانونه او زمکه او دے دواړو

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى

او زمکه | اوڅه چه | د دے دواړو په مینو کې دی | مگر | په درست تدبیر سره | او بوخت | مقرر د پاره | تر مینو څیزونو هسه نه بلکه د یو حکمت دلاند او د یوے مقررے نیټه د پاره پیداکړی دی ؟

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَفَرُونَ ﴿۷﴾

او بیشکه | ډیر | له خلقونه | د ملاقات د رب خپل نه | منکر دی او ډیر خلق هه د خپل رب سره د ملاقات کېدو نه منکر دی

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

آیا دوی ونه گریږیدل | په زمکه کې | چه دوی لیدلے | څنگه | شو | انجام آیا دوی په ملک کې نه دی گریږیدلی چه وکوری چه د دوی نه د پخوانو خلقو انجام

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ

د هغو خلقو | چه له دوی نه وهاندو | هغوی د | ډیر زیات | له دوی نه | په طاقت کې | او څه شو ؟ هغوی (خو) د دوی نه په طاقت کې هم زیات وو او په

أَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا

هغوی واړول | زمکه | اولدے آباده کړے وه | زیاته | له دے نه چه | دوی آباده کړے وه زمکه کې نه کرونداهم (ډیره) کړے وه، او قومره چه دنن) دوی آباده کړے وه د دے نه ډیره زیاته نه آباده کړے

وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ

اولاغلی وودوی ته | د دوی پیغمبران | په واضحه دلیلونو سره | پس نه وو | الله (داسه) | چه ظلم نه کولو په دوی وه، او هغوی ته خپلو پیغمبرانو معجزه هم راوړلے وه، او الله تعالی پرے باند زیاته نه کولو خو

وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۸﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

او لیکن | وودوی | چه په خپلو ځانونو کې | ظلم کولو | بیا | شو | انجام | د هغو خلقو هغوی به په خپله به ځان زیاته کولو، بیا کومو خلقو چه بد کارونه وکړل د هغوی

سَاءُوا السَّوْآیَ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا

کو مچھ بگاڑ کر | بد | دے دیارہ چہ | دوی دروغ و کذب | آیتوں دے اللہ | او دوی بہ ہفت پورے تمام دیر بد شو | محکمہ چہ ہفتی دے اللہ تعالیٰ آیتوں دروغ کذب | او پہ ہفت پورے

سَتَهْرَءُونَ ۱۰ اللَّهُ يَبْدُوَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ

تو کہے | اللہ | پہ اول خل پیدا کوئی | مخلوق | بیا بہ | دوبارہ زندی کری دا | بیا بہ لے خدا املنے کوئے - ہم اللہ تعالیٰ مخلوق پہ اول خل پیدا کوئی بیا بہ دویم خل بہ لے م ہفتہ اپید اکوی، بیا بہ

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۱۱ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ۱۲

دے طرف تہ | تاسو و گرہو لے شی | او پہ کومہ ورخ چہ | قائم شی | قیامت | مایوسہ بہ شی | مجرمان ہم دہفتہ طرف تہ تاسو واپس کیڑی - او پہ کومہ ورخ چہ قیامت راشی نو مجرمان بہ مایوسہ پاتے شی

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ

اونہ بہ وی | دوی دیارہ | ددوی لہ شریکانو | شوک سفارشی | او وی بہ دوی | لہ خیلو شریکانو | او دوی بہ جوہ و کہو شریکانو کہنے ہی شوک بے سفارشی پیدا تہ شی ، او دوی بہ دخیلو شریکانو نہ (پہ

كَافِرِينَ ۱۳ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِرُونَ ۱۴

منکر | او پہ کومہ ورخ چہ | قائم شی | قیامت | پہ دغہ ورخ بہ | دوی جدا جدا شی (پہ) منکرشی - او پہ کومہ ورخ چہ قیامت راشی نو پہ ہفتہ ورخ بہ دا خلق جدا جدا (تولی) شی

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ

پس کوم خلق چہ | ایمان راوی | او ہفتی عمل و کری | نیک | پس ہفتی بہ | پہ باغ (جنت) کہنے نو چاہے ایمان راوی و او نبیہ کارونہ لے کری دو نو ہفتی بہ (دجنت) پہ باغ کہے

يُخْبَرُونَ ۱۵ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

خوشحالہ وی | او کوم خلق چہ | منکرشوں | او دروغ و کذب | نمونہ آیتوں | او ملاقات د آخرت خوشحالہ (ناست) وی - او چاہے کفر (غور) کہے وو اوز نمونہ آیتوں او د آخرت راتل لے دروغ کذب و تو

فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۱۶ فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ

پس م دوی بہ | پہ عذاب کہنے | حاضر کری شوی وی | پس پاکی بیانوی دے اللہ | ہر گز چہ | ماہنام کوئی تاسو ہفتی بہ پہ عذاب کہنے (گرفتار) حاضر وی شی - نو تاسو د ماہنام او د سحر پہ وختون کہنے دے اللہ

وَحِينَ تَصْبِحُونَ ۱۷ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

او ہر گز چہ | صبا کوئی تاسو | او م دے لہ دی | قول تعریفونہ | پہ آسمانوں کہنے | او زمکہ کہنے | پاکیزگی بیانوی - او پہ آسمانوں کہنے او پہ زمکہ کہنے ہم د ہفتہ تعریف دے

وَعِشَاءً ۱۸ وَحِينَ تَظْهَرُونَ ۱۹ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

او دے پہ آخر کہنے | او ہر گز چہ | تاسو زوال پہ وخت کہنے داخلیری | دے راویاسی | ژوندے | لہ مری نہ او د ہفتہ تسبیح کوئی او دے پہ آخری وخت کہنے او د ماہنامین - ہفتہ د مری نہ ژوندے راویاسی

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

اوراؤ پاسی | مرے | لہ ژوندی نہ | اوژوندی کوی | زمکہ | پس | دمرہ کیدو نہ
او د ژوندی نہ مرے ، اوزمکہ دمرہ کیدو (اوجیدو) نہ پس بیا راژوندی کوی

وَكَذَلِكَ تَخْرُجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ

اوہم دغہ شان بہ | تاسو راویستل شئی | او ددکہ لہ نخبونہ دی | چہ | دہ پیداکری تاسو | لہ خاؤرونہ
او دغہ شان بہ تاسو (م) راویستل شئی - او دہغہ بلہ نخبونہ دادہ چہ تاسوئے د خاؤرونہ پیداکری ، نو

ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ

بیا | ناکھانہ | تاسو | سری شوی | (ہرمانے) خوارہ شوی | او ددکہ لہ نخبونہ (دی) | چہ
پہ لیدو ورخو کئے (سم دم) سری شوی چہ خوارہ دارہ کرختی ، او دہغہ پہ نخبو کئے یوہ دادہ چہ تاسو

خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا

پیدائے کول | تاسو پارہ | ستاسو لہ جنس نہ | شئی | چہ تاسو آرام بیا مومئی | ددوی سرہ
لہ ئے ستاسو د خیل جنس نہ جوڑے را پیداکری ، چہ آرام ورسرہ بیا مومئی

وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

اوپیدائے کولو | ستاسو پہ مینو کئے | محبت | اورحمت | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی
وستاسو د شئی خاوند (ترمینہ) مینہ ادمدردی پیداکری ، پہ دے کئے دہغہ خلقو د پارہ نخبے

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ

دہغہ قوم دپارہ | چہ فکرکوی | او ددکہ لہ نخبونہ (دی) | اپیداکول | د آسمانونو
پرے دی چہ د فکر نہ کاراخی - او دہغہ پہ نخبو کئے د آسمانونو او د زمکہ پیداکول

وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ الْأَسْنَتِكُمْ وَالْوَايِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

او د زمکہ | او اختلاف | ستاسو د ژبو | او ستاسو د رنگونو | بیشک | پہ دے کئے
ہم دی ، او ستاسو د ژبو او د رنگونو جدا جدا کول ہم دی ، بیشک پہ دے کئے د پوہانو خلقو

لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

نخبے دی | عالماؤ دپارہ | او ددکہ لہ نخبونہ (دی) | ستاسو او د کیدل | پہ شپہ | اورخ کئے
دپارہ نخبے (او دلیونہ) دی - او دہغہ پہ نخبو کئے د شپہ او د ورخ ستاسو او د کیدل دی

وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

اوستاسو لہول دی | ددکہ لہ فضل نہ | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | دپارہ دہغہ قوم
او دہغہ د فضل نہ (روزی) تلاش کول دی - بیشک پہ دے کئے ہغہ خلقو دپارہ نخبے دی چہ (پہ غور

يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا

چہ اورے | او ددکہ لہ نخبونہ (دی) | چہ دیشائی تاسونہ | آسمانی بریقینا | د ویرے
خبرہ اوری - او دہغہ پہ نخبو کئے یوہ دادہ چہ تاسو تہ دبریتنا بریق شائی پہ بے (دندرد) دپارہ

وَقَطَمًا وَيُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْحِي بِهِ الْأَرْضَ

او داميد ربه توکمه | اوک نازلوی | له آسمان نه | اوبه | پس د ژوندی کوی | په دسره | زمکه

بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۲۳

پس | د مړه کيدو د هغه نه | بيشکه | به دے کي | نجبه دی | د پاره د هغه قوم | چه عقل لری -

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ

او د دکه له نخبو نه (دی) | چه قائم دے | آسمان | او زمکه | د دد په حکم

ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ۲۴

بيا هر کله چه | راوبلی تاسو | په يوځل بللوسره | نو له زمکه نه به | ناکهانه تاسو | راوځئ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قِنْدُون ۲۵ وَهُوَ الَّذِي

او د دد دی | څه چه | په آسمانو نو کي | او زمکه کي (دی) | هريو | هم دد | فرمان بردار دے | او د دے کي چه

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ

پيدا کوي په اول ځل | مخلوق | بيا به هم دے دوباره پيدا کوي | او هغه زيات آسان دی | د د پاره | او هم د دد

الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۲۶

شان | ډير اوچت دے | په آسمانو نو کي | او زمکه کي | او هم دے | غالب | د حکمت خاوند دے

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَا

بيان کړود | تاسو د پاره | يو مثال | له حال ستاسو نه | آيا تاسو د پاره | د هغو څه

مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتُمْ فَأَنْتُمْ

چه مالکان دے | ستاسو سبي لاسو (يعني غلامان) | څوک شريک شته | په هغه څه کي | چه موند درکړے د تاسو | چه تاسو

فِيهِ سَوَاءٌ مَخَافَتُهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ

په هغه کي | برابر شئ | وييرېږي تاسو له هغوی نه | لکه چه تاسو وييرېږي | له خپل ځان نه | دغه شان | موند بيا نو د

شَرِيكَ دِي ؟ چه تاسو د هغوی داسه خيال و ساتئ لکه په خپل مينه کي د يو بل چه ساتئ ؟ مونږ هوبيا رو خلقو ته

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۰﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

نہجہ | دہارہ دھقہ قوم | چہ پوہیری | بلکہ | پیروی و کرہ | حقہ خلقو | چہ ظالمان دی
دغے صفامفا دلیونہ اورو۔ نا، بلکہ دا ظالمان بے پوے (اوبے دلیلہ) چہ خیلو

أَهْوَأَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ

د خیلو خواہشاتو | بغیر علم نہ | بیا شوک دے | چہ لاسہ و نیائی | حقہ جاتہ چہ | کمرہ لے کرے | اللہ
خواہشونو پے روان دی — نو داسے خلق بہ شوک پہ سہم لاس راواوری کوم چہ اللہ کمرہ لے کرے وی؟

وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿۳۱﴾ فَأَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

اونشہ دے | دوی دہارہ | شوک مدد کار | ایس تہ قائم کرے | خیل مخ | ددین طرف تہ | بو طرف شوے
او دھقوی بہ جھوک مدد کار تہ وی، نو تہ ہمیشہ خیل مخ ددین طرف تہ ساتھ یو مخیزے اوسیرہ

فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ

دا داللہ فطر تہ دے | چہ پیدائے کرے | خلق | پہ حقہ باند | نشہ ہیغہ بد لیدل | پہ دین داللہ کئے
داللہ تعالیٰ پہ فطرت قائم اوسیرہ چہ اللہ تعالیٰ پرے قول خلق پیدائے کرے، داللہ تعالیٰ پیدائے کرے و نہ بدول پکار تہ دی

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾

هم دادے | دین | درست | اولیکن | اکثر | خلق | نہ پوہیری
پس دغہ سم دین دے۔ نو اکثر خلق نہ پوہیری

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا

رجوع کوونکی | ددہ طرف تہ | او ویریدی لہ دہ تہ | او قائم کرے | مونخ | او مہ کیریدی تاسو
(خلقو) اللہ تعالیٰ طرف تہ رجوع و کرے او دھقہ نو ویریدی او دھقہ پابندی ساتی | او پہ مشرکانو کئے مہ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۳﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا

لہ شرک کوونکونہ | لہ حقہ کسانو تہ | چہ توتہ توتہ لے کرے | خیل دین | او شول دوی
شام لیدی۔ کرمو خلقو چہ خیل دین تکرے تکرے کرے | او فرقے فرقے

شِبَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۴﴾ وَإِذَا مَسَّ

چلے چلے | ہر بوا | چلے | پہ حقہ غم | چہ دوی سرہ دی | خوشحال دی | او ہر کچہ ورسیری
شول | ہرہ فرقہ ہم پہ دے خوشحال دہ حقہ چہ دوی سرہ دی، او حقہ وقت چہ خلقو

النَّاسُ صَرْ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمُ

خلقوتہ | تکلیف | (نو) دوی بل | خیل رب | رجوع کوونکی | ددہ طرف تہ | بیا | ہر کچہ | ہند و شکوی دوی
تہ تکلیف ورسیری نو خیل رب تہ زاری — شروع کرے، بیا ہر کچہ حقہ د خیل رحمت مزہ پہ

مِّنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿۳۵﴾

لہ خیل طرف | (مزہ) درحمت | (نو) دوقت | بوا چلے | لہ دوی نہ | د خیل رب سرہ | شریک نیسی
هقوی و شکوی نو کئے کسان خیل رب لہ شریکان پیدا کول شروع کرے

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ ۖ فَتَمْتَعُوا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾

چه ناشکری و کفری | دهغه څه | چه ورکړی دی مونږ دوی | پس فائدې واخلي | پس زړه به | تاسو پوهه شئ |
ما مل دا چه زمونږ د ورځینو نعمتونو ناشکری کوی نو تاسو فائدې واخلي | پیر زړه به تاسو ته (انجام) معلوم شئ

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهَوَيْتَكُمْ بِمَا كَانُوا بِهِ ۚ

یا نازل کړې څومونږ | په دوی باند | څه دلیل | پس دغه دلیل بیانوی | دهغه څه | چه دوی څه | د الله سره
آیا مونږ دے کا هراو نه څه سند را لیرې دے | چه دهغه ورته د شرک خبر دے

يُشْرِكُونَ ﴿۳۸﴾ وَإِذْ آذَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا ۚ

شریکوی | او هر کله چه | مونږ وځکوو | خلقونه | څه رحمت | نو دوی خوشاله شئ | په هغه | او که چیرے
بیانوی ؟ | او هر کله چه مونږ دے خلقونه د خپله مهر باندی بر چیرغوند وښایو نو دوی پر خوشاله شئ (او شکر

تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةً ۚ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۖ إِذْ هُمْ يَقْنُطُونَ ﴿۳۹﴾

هرسیري دوی ته | څه بدی | په وجه د کچې | وړاند لیري دی | د دوی لاسونو | نو ناگهانه دوی | نا امید شئ
نه کوی | او که د خپل عمل د لاسه پرے څه قدر مصیبت راشي نو زما نا امید شئ (او مېر نه رکوی) -

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ

آیا دوی نه دی کتلی | چه | الله | فراخه کوی | درغ | هغه چاته | چه وغواړی | او تنگ کوی | بیشکه
آیا دوی ته معلومه نه ده چه الله تعالی د چا په حقله وغواړی نوروزی ور له فراغه کړی او چا د پاره چه وغواړی تنگه کړی

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۴۰﴾ فَآتَ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ

په دے کښه | نځپه دی | د پاره دهغه قوم | چه ایمان لری | پس ورکړه | رسته دارته | د دے حق
بیشکه په دے کښه د ایماندارو خلقو د پاره چیرے نځپه دی - نو تاسو خپلو رسته دارانو ته مسکینانو

وَالْيَسِيرِينَ ۚ وَابْنُ السَّبِيلِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ

او مسکین | او مسافرنه (هم) | هم دا | غوره دی | هغه خلقو د پاره | چه غواړی
او مسافر ته د هغوی حق ورکوی - دا خبره دهغه خلقو د پاره چیرے غوره ده چه د الله تعالی

وَجَهَ اللَّهُ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۴۱﴾ وَمَا آتَيْنٰهُم مِّن رَّبًّا

رضا | د الله | او هم دا خلق دی | کامیاب | او څه چه تاسو ورکوی | له سود نه
رضامندی غواړی او هم دا خلق فلاح بیا موندونکی دی | او تاسو خلق چه (کوم رقم) په سود ورکوی

لِيَرْبُوا ۚ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَمَا

چه ویرشی هغه | په مالونو کښه | د خلقو | پس نه چیریري هغه | په نزد د الله | او څه چه
چه د خلقو په مال کښه ملاؤ شئ زیات شئ نو دے څیز د الله تعالی سره نه چیریري | او چه کوم زکوة د الله

آتَيْنٰهُم مِّن زَكٰوةٍ تَرِيدُونَ ۚ وَجَهَ اللَّهُ ۚ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿۴۲﴾

تاسو ورکوی | له صدق نه | چه غواړی تاسو | رضا د الله | پس دا له | هم دوی دی د وچند ورکوی
د خدا د پاره ورکوی نو دے خلق (خپل مالونه) د الله تعالی سره له قوت چندان نه زیاتوي

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

هم الله که | کوم چه | پیداکړی تاسو | بیا | ده روزی درکړه تاسو | بیا | به مړه کړی تاسو | بیا به | ژوندی کړی تاسو |
الله تعالی هغه ذات که چه تاسو په پیداکړی بیلې روزی درکړه بیا به دربانډ مرګ راوی او بیا به مړه دوياړی ژوندی

هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَُ مَنْ شَيْءٍ

'ایا | څوک شته ستاسو له شریکانو نه | چه وکړی | له دے (کارونو) نه | څه څیز
کوی - 'ایا ستاسو په شریکانو کې څوک داسے شته چه په دے کارونو کې یو هم وکړے شی ؟

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ

پاک دے که | او ډیر لوئے دے | له هغه څه نه | چه دوی ښه شریکوي | ظاهر شو | فساد | په دېچه
الله تعالی د دوی ډییداکړو شریکانو نه پاک او ډیر اوچت دے - په اوچه اولونده (هر څه) کې د خلقو د (بې)

وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضُ

او په دریا بکې | په هغه څه | چه کړی دی | لاسونو | د خلقو | د پاره د دېچه که وځړی دوی (مړه) | د ځه
عملونو په وجه فساد خورتنو دے - چه الله تعالی دوی ته د ځه عملونو (د سزا)

الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

هغه څه چه | دوی کړی دی | د پاره د دېچه دوی | بیرته راوگرځی | دوايه | وگرځی | په زمکه کې
خوند وښایي شاید چه دوی منع شی - (له پیغمبره) ورنه دوايه چه په ټول ملک کې وگرځی

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ

بیا وگرځی | چه څنګه | شو | انجام | دهغه خلقو چه | وړاندې د و | و | اکثره دوی نه
نو وگرځی چه تاسو نه د پخوانو خلقو انجام څه شو ؟ په هغوی کې اکثر

مُشْرِكِينَ ۝ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلُ

مشرکان | پس ته سم کړه | خپل مخ | دین (د اسلام) طرف ته | چه درست دے | وړاندې له دې نه
خلق مشرکان وو ، نو ته خپل مخ سم دین طرف ته گرځیدلے ساته ، د دے خبره نه وړاندې چه هغه

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ لَهُ مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصْدَّعُونَ ۝

چه راشی | هغه ورځ | چه نشته ډیر گرځیدل | دهغه | د الله د طرف نه | په دغه ورځ به | دوی جدا جدا شی
ورځ راشی چه بیا به د الله تعالی (دوینا) ته پستنه راگرځیدل نه کیږی ، په هغه ورځ به ټول خلق جدا جدا شی

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۝ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَهُمْ

چا چه کفر وکړو | نو هم په هغه کې | (د وبال) د دده کفر | او چا چه عمل وکړو | نیک | نو هغوی هم د ځان د پاره
چا چه انکار وکړو نو د هغه د انکار ضرر به هم هغه ته رسیږی ، او څوک چه نیک کارونه کوی نو خپل ځان له سامان

يَسْهُدُونَ ۝ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

تیار کوی | د پاره د دېچه جزا وکړی الله | هغه خلقو ته | چه ایمان راوړی | او عملونه وکړل | نیک
د راحت (تیاروی - نو کوم خلق چه ایمان راوړی او هغوی عملونه هم ښه وکړی

مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿۵۵﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ

له خپل فضل نه | بيشكه ده | نه خوښوي | كافران | او دده له نځښونه (دوی) هغوی ته په په خپل فضل سره صله ورکوي بيشكه كافران د الله تعالی خوښ نه وي - او د هغه په نځښو کې يوه دا ده

أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ

چه راليري | بادونه | زيرې ورکونکي | اوچه وځکوي تاسوته | له خپل رحمت نه | اوچه جاري شي | هغه (د باران) زيرې ورکونکي بادونه راليري | پارا دده په | خپله مهر باني خوند درابند وځکي او دده پارا

الْفَلَكَ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۶﴾

کشتي | دده په حکم | اوچه تاسو ولټوي | دده فضل (روزي) | اوچه تاسو | شکروکړي | هغه په حکم کشتي وچليري او چه تاسو (د تجارت په ذريعه) د هغه مقررې کړې روزي ولټوي اوچه د هغه شکر اکرې

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ

اوبيشکه | مونږ ليري دي | ستانه وهاند | پيغمبران | ددوی د قوم طرف ته | پس هغو راغلل دوتې | او مونږ ستانه وهاند | پير پيغمبران خپلو خپلو قومونو ته | ليري دي | نو هغوی به ورته

بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا

په واضحه نځښو سره | بيا مونږ انتقام واخستو | د هغو خلقونه | چه مجرمان وو | او دو | حق | څرگند د نځښه يوه | نو بيا مونږ د مجرمانو خلقونه بدله واخسته | او مؤمنانو له غلبه ورکول

عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۷﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ

په مونږ باند | مدد ورکول | مؤمنانو ته | الله هغه ده | ليري | بادونه | ز مونږ د مه واري ده - الله تعالی هغه ذات ده | چه بادونه راليري نو هغه

فَتَشِيرُ سَحَابًا فَيُبْسِطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ

بيا هغه وچتوي | وري | بيا د خوروي هغه | په آسمان کې | څنګه | د غواړي | (بادونه) وري راوچتوي | بيا چه الله تعالی څنګه غواړي | هغه په فضا کې خوروي

وَيَجْعَلُهُ رَسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ

او د هغه کړي | توتې توتې | بيا ته وينه | څاڅکي | چه راوځي | له مينه د هغه نه | او غروسکي غروسکي ترس نه جوړوي نو ته د يڼه کور په چه د هغه د مينه نه باران راوريږي

فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادَةٍ إِذَا هُمْ

بيا هر کله چه | د د ورسوي | دا | هغه چاته چه غواړي | له خپلو بندګانو نه | نو هغه وخت | دوی | بيا چه الله تعالی هغه باران په کومو بندګانو باند | د وروغ | نو هغوی | پر خوشحالي

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۵۸﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ

خوشحاله شي | امګر که دودوی | له دده نه وهاند | چه هغه (باران) نازل شي | په دوی باند | شروع کړي | امګر که هغوی د باران د وريدو نه وهاند | د دده خوشحالي نه وه | بيا

مَنْ قَبْلَهُ لَمُبْلِسِينَ ۝ فَاَنْظُرْ إِلَىٰ أَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ

له دے نہ دہاندا | ناامیدہ | پس وگورہ | طرف | آثارو | دَاللہ دَرَحمت | کِیف

تُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُعْجِزٌ لِّمَنْ يُّؤْمِنُ

ژوندی کوی | زمکه | پس دمره کید لو دکنه | بیشکه | دے | خامی ژوندے کوونک | دمرودے

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ

اودے | په هرڅیز باندی | قادر دے | اوکړه په | راوړیږدو مونږ | یاد | پس دوی وویینی هغه

مُضْفَرًا ۖ تَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ۝ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ

زیر بشوے | نو دوی به ضرور شي | پس له هغه نه | ناشکری کوونکی | پس بیشکه ته | نه شے آوروے | مروت

وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ

اوتنه نه شے آوروے | کنه و نه | آواز د بڼے | هرکله په | دوی واپس شي | شا کوونکی | اوتنه په ته

بِهِدِ الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ

لا ښودونکي | هندو ته | له کمره شي د دوی نه | ته نه شے آوروے | مگر هغه چاته په | ایمان راوړی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ

زموږ په آیتونو | پس هم دوی | مسلمانان دی | الله هغه دے په | پیدای کړی تاسو | په حالت د کمزورۍ کې

ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ۖ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا

بیا پیداکړ دے | پس | له کمزورۍ نه | طاقت | بیا پیداکړه | پس | له طاقت نه | کمزوری

وَشَبِيبَةً ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝ وَيَوْمَ

او بوږ والے | دے پیداکوی | څه په دے غواړی | او دے | پوهه | قدرت والا دے | او پکړه دے

تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ ۖ مَا لَكُم مِّنْ غَيْرِ سَاعَةٍ

قیامت شي | قیامت | (نو) قسمونه به خوری | مجرمان خلای | چنه د و پاته شوی دوی | یو ساعت نه زیات

مِنْ غَيْرِ سَاعَةٍ ۚ وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝

قیامت راشي نو مجرمان به قسمونه خوری ، چه مونږ خو د یو درنگ شیبه نه زیات پاته شوی نه دوی

كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

دعہ شان | دوی لہ لاری نہ اہولی روان وو | او وہ وائی | ہفہ خلق چہ | ورنہ ورکے شکر وو | علم
دوی (پہ دنیا کے) ہم دغے (اہولی چلیدل - او چالہ چہ علم او ایمان (دوارہ نعمتوں) ورکے شوی

وَالْإِيمَانُ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا

ادایمان | بیشک و سید لی وئی تاسو | (مطابق ذ) اللہ د کتاب | تروے د دوبارہ پاخیدلو | پس ہم دا
دی ہغوی بہ دوائی چہ تاسو د اللہ تعالیٰ د لیک مطابق (پہ مود و مود) د قیامت تروے پوکے پلے شوی یی نو دان د

يَوْمِ الْبَعْثِ وَلَكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُفَعِّلُ الَّذِينَ

د دوبارہ پاخیدلو وری | او لیکن تاسو | نہ پوہید لی - | پس یہ دغہ ورہ بہ | فائدہ نہ ورکوی | ہغوتہ
قیامت ہفہ ورہ دے | مگر تاسو بہ پیرے نہ پوہید لی - نو یہ دغہ ورہ بہ ظالمانو تہ خیل عذروتہ

ظَلَمُوا مَعَذَرَتَهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ

چہ ظلم تہ وکرو | عذر د ہغوی | اونہ بہ لہ دوی نہ | توبہ قبولہ شوی | او بیشک | مونہ بیان کر دی | خلقوتہ
ہبہ فائدہ ورنہ کر دی اونہ بہ د اللہ تعالیٰ د لایق کو دوی تہ موقع ورکولے شوی - او مونہ د خلق د فائدے د پارہ بہ

فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ حِثَّتْهُمْ بَايَةٌ

پہ چہ قرآن کے | د ہر قسم | مثالونہ | او کہ چرے | راڈے تہ دوی نہ | خہ معجزہ
دے قرآن کے ہر قسم مضامین بیان کر دی - او کہ چرے تہ دے کافرانہ خہ معجزہ پیش کرے نو

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۝ كَذَلِكَ

نوفور بہ دوائی | ہفہ خلق چہ | کافران دی | چہ نہ یی تاسو | مگر | دروغ و یونکی | دغہ شان
بیام خوک چہ کافران دی ہغوی بہ دا وینا کوی چہ تاسو خو بس دروغ زن یی - دغہ شان

يُطَبِّعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ فَاصْبِرْ

مہر لکوی اللہ | پہ زہ ونو | د ہغو خلقو | چہ نہ پوہیدی | پس صبر کرہ
اللہ تعالیٰ د ہفہ خلقو پہ زہ ونو مہر لکوی شوک چہ نہ پوہیدی - پس تہ صبر کرہ

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ۝

بیشک | وعدہ د اللہ | حقہ دہ | او بے صبرہ دنہ کر نا | ہفہ خلق چہ | یقین نہ لری -
د اللہ تعالیٰ وعدہ د بنیبنہ دہ او (خیال ساتہ) چہ دا بے یقینہ خلق تارے قابو نہ کرے شوی

سُورَةُ لُقْمَنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَتِلْكَ آيَةُ الْوَارِثَةِ ۝

سورہ لقمن مکہ کے نازل شواو پہ (شروع) د اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیات رح کوئے د | کہنے ۳۴ آیتونہ او ۴ رکوع گئے دی
د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان دہ بیر زیات رح خاوند دے -

الَّتِي نَكَرَ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ هُدًى وَرَحْمَةً

آیت | دا | آیتونہ دی | د کتاب | حکمت والا | ہدایت | اور حمت دے
الف - لام - میم - دا دے کتاب آیتونہ دی چہ بہ حکمت پورہ دے - چہ نیکانولہ ہدایت او

لِّلْمُحْسِنِينَ ۝۳ الدِّينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ

دَپارہ دَنیکانو | کوم چہ | قاموی | مونخ | اوورکوی | زکوۃ
رحمت دے | ہفہ کسانو لہ چہ دَ مونخ پابندی کوی | او زکوۃ ورکوی

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۴ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى

او دوی | پہ آخرت بانڈ | یقین لری | ہم داخل دی | پہ ہدایت بانڈ
او پہ آخرت بانڈ پورہ پورہ یقین ساق۔ | دغہ خلق دی چہ دخیل رب طرف نہ پہ

مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۵ وَمِنَ النَّاسِ مَن

دخیل رب لہ طرف نہ | او ہم دادی | خلاصہ موندونکی | او غنہ لہ خلقوت نہ | ہفہ غوکری
راغلے سمہ لاروان دی او ہم دغہ کسان نجات موندونکی دی | او پہ خلقوت کینے ہفہ (بدبخت) ہم دی

يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۝۶

چہ اخلی | فضول کلام | دَپارہ دَپارہ چہ گمراہ کری | دَاللہ دَلاسے نہ | بے دَعلم نہ
چہ دَاللہ تعالیٰ نہ غافلہ کوونکے خبرے پہ بیچہ اخلی چہ خلق پرے بے دَپوہ نہ دَاللہ تعالیٰ دَلاسے نہ گمراہ کری

وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۝۷ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۸ وَإِذَا

او وکری دے پورے | توئے | ہم داخل دی | چہ دوی دَپارہ | عذاب دے | رسوا کوونکے | اوہ کچہ
او دَاللہ پہ (زالین) تعلیم پورے ملندے وکری، داسے خلقوت لہ سپکوونکے عذاب مقرر دے۔ او غنہ وخت چہ

تَتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَنَسْتَكْبِرًا ۝۹ كَان لَّمْ يَسْمَعْهَا

لوسٹہ کیری | دَعْتہ | زمونہ آیتونہ | نومخ واہوی | پہ غرور سرہ | لکچہ | دَعْتہ نوری اوریدی ہفہ
دہنہ پہ ورنہ زمونہ آیتونہ لوسٹہ شی نو دے ترے نہ پہ غرور سرہ مخ واہوی لکچہ ہدو اوریدی نے نوری

كَانَ فِي أذْنَيْهِ وَقَرَّاءَ فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝۱۰

لکچہ | دَعْتہ پہ دواہو غور وونکے | دروند والے دے | پس زیرے ورکوتہ دَعْتہ | دَعذاب | دردناک
لکچہ چہ غور وونہ نے دراندہ وی۔ (نورے پیغیرہ) د دردناک عذاب زیرے ورتہ ورکوتہ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ

بیشک | ہفہ خلق چہ | ایمانے راوہد | او عملونے وکمل | نیک | ہفوی دَپارہ | باغونہ دی
بیشک شوک چہ ایماندار دی | او دَنیکئی کارونہ کوی، | ہفوی لہ دَ عیش باغونہ

النَّعِيمِ ۝۱۱ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۝۱۲ وَهُوَ الْعَزِيزُ

دَنعست | ہمیشہ بہ وی دوی | پہ ہف کینے | وعدہ دہ | دَاللہ | رشتینہ | او دے | غالب
تیار دی چہ ہمیشہ بہ پہ کینے (خوشحال) اوسیری دَا دَاللہ تعالیٰ پختہ وعدہ دہ | او ہفہ زبردست او دَ

الْحَكِيمُ ۝۱۳ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا

حکمت والا دے | دَع پیداکمل | آسمانونہ | بے | دَسْتونہ | تاسودینی دا
حکمتونہ غاونہ دے۔ | ہفہ آسمانونہ بے دَسْتونہ وروٹی دی چہ تاسو پہ خیلہ وونکے

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ

دود و غور زول | په زمکه کېږي | غرونه | چه رڼه خوزی دا | په تاسو | او خوار کړي کول

فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَاتٍ حَيَّةٍ وَانزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا

په کېږي | د هر قسم ځناوس | او مونږ راوړو له آسمان نه | اوبه | بیا را زرخون کول مونږ

فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي

په کېږي | د هر قسم | جوړه | ښه | دا (خو) | مخلوق دے | د الله | پس تاسو ښايي ماته

مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ

چه څه | پيدا کړي دي | هغه (معبودانو) | چه د دده نه سيوا دی ؟ | بلکه | ظالمان

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَنَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ

په ښکاره گمراهي کېږي دي | او بيشکه | مونږ ورکړه وو | لقمان ته | حکمت | چه شکروکړه

لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ

د الله | او څوک چه | شکروکړی | نو بيشکه | هغه شکروکړی | د خپل ځان د پاره | او څوک | ناشکری کوي

فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِبَنِيهِ وَهُوَ

نو بيشکه | الله | بے نیازه | د تعریف لائق دے | او هر کله چه | د وویل | لقمن | خپل ځو ته | او هغه

يَعِظُهُ يَبْنَى لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ

نصیحت کوو دده نه | اے زما ځویه ! | ته شریک مه نيسه | د الله سره | بيشکه | شرک | ظلم دے

عَظِيمٌ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ

دیر لوستے | او مونږ حکم وکړو | انسان ته | د دده د پلار او مور په حقله | وچت کړو دے | د دده مور

وَهُنَّ عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي

ضعف په ضعف باندې | اوله قی نه خلاصول دده | په دوو کالو کېږي دي | دا چه شکروکړه | زما

سر په کېږه کېږي سنبال وسانلو او بیا په دوه کاله کېږي د قی نه خلاص کړو چه له بنده ! ته زما هم او د مور پلار

۱۱

وقف النبی صلی الله علیه وسلم

وَلَوْلَا إِلَهُكَ إِلَّا الْمَصِيرُ ۝ وَإِنْ جَهْدَكَ عَلَى أَنْ تَشْرِكَ

او نہ خیل مورا ویلاس | ہم زما طرف نہ واپس راتل دی | او کہ چرے | کوشش کوی دوی پہ تا | پر دے چہ تہ شریک مقرر کرے
ہم شکر کوہ اومانہ یہ خاما پستہ راتے ۔ او کہ چرے دوی دواہہ دربانہ دا زور واپوی چہ تہ ماسرہ بغیر

بِئْسَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهَا

ماسرہ | ہفہ غیز | چہ نشہ دے | تاتہ | دہفے | خہ علم | نوڈ دوی فرمانبرداری مہ کوہ | او خلق ساتہ ددوی مہ
دخہ دلیل نہ شوک شریک و منہ ، نوڈ ہغوی دواہہ خبرہ مہ منہ او پہ دنیا کئے ہغوی سر

فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ

پہ دنیا کئے | پہ بنہ طریقہ | اد پیروی کوہ | دلاسے | دہفہ چا | چہ رجوع کوی | طرف زمانہ | بیا
بنہ سلوک ساتہ ، اوڈ ہفہ چا پہ لاسہ روان و سیرہ چہ ماتہ رجوع کوی ، بیا ستاسو

إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يٰبَنِي

زما طرف نہ | ستاسو واپس راتل دی | پس زہ پہ و بنایم تاسو | خہ چہ | تاسو کول - | اے زما حویہ
د تلو ماتہ واپس راتل دی ، بیا بہ زہ ستاسو د علمونہ تاسو خبر کرم - (لقمان وویل) اے زما حویہ

إِنِّهَا إِن تَكُ مُثْقَلًا حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَعْرَةٍ

بیشک (خہ علم) | کہ چرے وی | برابر | ددانے | دآوری | بیا وی | پہ یوکانری کئے
کہ یو عمل دآوری ددانے ہومرہ نرے وی - بیا ہفہ پہ یوکانری کئے دنہ پت پروت وی

أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

یا | پہ آسمانوں کئے | یا | پہ زمکہ کئے | حاضر بہ کری | ہفہ | اللہ | بیشک | اللہ
یا پہ آسمانوں کئے یا پہ زمکہ کئے دنہ پت وی نوالہ تعالیٰ بے رے را حاضر کری۔ بیشک اللہ تعالیٰ دیر

لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ يٰبَنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُ بِالْمَعْرُوفِ

باریک بین | خبردار دے | اے زما حویہ | قائم کرہ | مونہ | او حکم کوہ | دنیکی
باریک بین (او) باخبرہ دے - اے زما حویہ | مونہ کوہ | او خلقونہ دنیکی حکم و رکوہ

وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْدِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ط إِنَّ ذَٰلِكَ

او منہ کوہ | لہ بدی نہ | او صبر کوہ | پہ ہفہ خہ | چہ دررسی تاتہ | بیشک | دا
او د بدی نہ خلق منہ کوہ او چہ کوم مصیبت دربانہ راشی نو پہ ہفہ صبر کوہ - بیشک دا دیر

مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ

دہمت | لہ کارونہ دے | ادمہ تا ووا | خیل مخ | لہ خلقونہ | ادمہ خہ
دہمت کار دے - او خلقونہ خیل مخ مہ پرسوہ ، او پہ زمکہ

فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝

پہ زمکہ کئے | پہ غرور سرہ | بیشک | اللہ | نہ خوشوی | ہر | مغرورہ | فخر کوہ
بانی غاویہ مہ کر خہ - داللہ تعالیٰ غاویہ فخر کوہ کی خلق خوش نہ دی

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۖ إِنَّ

وېمانه دوی کوه | په خپل تنگ کښه | او نېکته کړه | خپل آواز | بېشکه
دو په خپل تنگ کښه اعتدال ساته | او په خپل آواز کښه نرمی پيدا کړه | بېشکه په

أَنْتُمْ الْأَصْوَاتِ لَصُوتِ الْحَمِيرِ ۚ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ

د پېرزيات بند | په آوازونو کښه | آواز | د خرد دے | ايا تاسو نه دي کتل | چه | الله
آوازونو کښه خراب آواز د خرد دے | ايا تاسو دانه وينئ | چه الله تعالی

سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ

په کار لگولی دی | تاسو د پاره | هغه هغه | چه په آسمانو کښه دي | او هغه هغه | چه په زمکه کښه دي | او د پوره کړ
د آسمانو او د زمکه ټول څيزونه ستاسو په خدمت باند لگولی دي ، او تاسو ته

عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَن

په تاسو | خپل نعمتونه | ښکاره | او پټه | او څه له خلقو نه | هغه څوک دی چه
خپل ښکاره او پټ نعمتونه پوره په پوره درکړي دي ، او څه خلق داسه دي چه د الله تعالی

يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ۚ

په څوکي | د الله په حق له | بغير د علم نه | او بغير د هدايت نه | او بغير د روښانه کتاب نه
په حق له بغير د حق واقفيت نه او بغير د حق دليل نه او بغير د روښانه کتاب نه (تاسره) ځکه په څوکي

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا

او هر ځله چه | دوي به شي | دوي ته | چه پيروي وکړئ | د هغه هغه | چه نازل کړو | الله | (نو) دوي وايي
د هر ځله چه ورته وويل شي چه د هغه حکمونو پيروي کوئ چه الله تعالی نازل کړي دي نو دا دوي چه نه

بَلْ نَتَّبِعْ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءُنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ

بلکه | مونږ به پيروي کوو | د هغه هغه | چه موندلي دي مونږ | په هغه باند | خپل پلاران | آيا کړه | شيطان
مونږ خوبه هم په هغه لاسه باند خو په کومه چه مونږ خپل پلاس نيکه روان موندلي دي اکړه په دغه لاسه باند

يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۚ وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ

بلي دوي | طرف د عذاب | د دوزخ ته | او څوک چه | متوجه کړي | خپل مخ | د الله طرف ته
او څوک چه خپل مخ الله تعالی ته وسپاري

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ

د دے | نیکو کار دی | نو بېشکه ده ونيوله | کړئ | مضبوطه | او الله طرف ته دے
او په اخلاص نيکي کوي ، نو هغه مضبوطه کړئ ونيوله ، او اخره ټولو کارونو

عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۚ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

آخيره | د ټولو کارونو | او څوک چه کفر وکړي | نو غږن د نه کړي تا | د هغه انکار | زموږ طرف ته دے | د دوي واپس راتلل
نجام الله تعالی څخه دے - او چا چه کفر غوږ کړو نو ته د هغه د کفر په وجه مه غږنه کيږه مونږ ته به دوي ټول پلټنه رځي

فَنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۱﴾

بیابہ مونہ و نبی اودوی | خہ چہ | عل و کھ و دوی | بیشکہ اللہ | بنہ پوہہ دے | پہ رانی | دسیو
نہ مونہ بہ ورتہ خیل قول کارونہ پہ گوتہ کو | بیشکہ اللہ تعالیٰ نہ د زہ و نو پت رانی بنہ معلوم دے

نَمَتَّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿۳۲﴾ وَلَكِنْ

مونہ بہ فانی و رکھ و دوی | لہرہ | بیابہ مونہ و شر و دوی | طرف د عذاب | سخت نہ | اوکھ چہ
مونہ بہ دوی لہ لہرہ شان موقع و رکھ او بیابہ نہ یوسخت عذاب طرف نہ را کا رو | اوکھ نہ ترے نہ

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

نہ تپوس و کپے لہ دوی | چہ چا | پید اکھ | آسمانہ | اوز مکھ | نودوی بہ ضرور و دای | ہم اللہ
تپوس و کپے | چہ | آسمانہ | اوز مکھ | چا پید اکھ دی | نو پہ جواب کہے بہ و دای | چہ اللہ

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ اللَّهُ مَا

دواہہ | قول تعریفونہ | اللہ لہرہ دی | بلکہ | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہہ پیدی | ہم د اللہ دی | خہ چہ
نوتہ ورتہ و دایہ چہ قول تعریفونہ د اللہ لہرہ کار | دی خو پہ دوی کہے اکثر خلق نہ پوہہ پیدی | آسمانہ و د

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۳۴﴾ وَلَوْ أَنَّ مَا

پہ آسمانہ و کپے | اوز مکھ کہے دی | بیشکہ ہم اللہ دے | بے نیازہ | دحمد لائق | اوکھ چہ
ز مکھ ہر خیز د اللہ تعالیٰ مال دے - بیشکہ چہ اللہ تعالیٰ بے نیازہ د تعریفونہ خاوند دے - اوکھ د

فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ

چہ پہ زمکہ کہے دی | لہ اوند نہ | قلمونہ شی | اودریہ | سیاہی | چہ مدد و کپی دے | لہ دے نہ پس
ز مکھ پہ مخ باند دا تولے اوئے قلمونہ شی | اوسمندرسیاہی جوہہ شی | او دے د مدد د پارہ

سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفَدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۵﴾

آدوہ | دریا بونہ (نور) | (نوم بہ) ختہ نہ شی | خبرہ | د اللہ | بیشکہ اللہ | دیر غالب | حکمت والا
آدوہ سمندرونہ نور راشی بیابہ ہم د اللہ تعالیٰ خبرہ ختہ نہ شی | بیشکہ اللہ زبردست د حکمتونہ خاوند دے

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿۳۶﴾

نہ د پید اکھ ستاسو | اوندہ لاپورنہ کول ستاسو | مکر پہ شان دیوتہ | بیشکہ اللہ | آوری و نیکی | لید و نکے دے
ستاسو د توو پہ اول خل را پید اکھ او بیاسرد و بارہ ژوند کول بالک د آدی لکھ د پوسر را پید اکھ اللہ ہر خبرہ آوری ہر عمل

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

آیا تانہ د کتلی | چہ اللہ | داخلوی | شبہ | پہ ورخ کہے | اوداخلوی | ورخ | پہ شبہ کہے
وینی کوری - آیا تانہ معلوم نہ دہ | چہ اللہ تعالیٰ شبہ پہ ورخ کہے | او ورخ پہ شبہ کہے | ورنہ بسی ؟

وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

آدوہ تابع کپی دی | نور | اوسپوڑ مئی | ہریو | روان دے | ترمودے | مقررے پوہے
او ہم دہ نور اوسپوڑ مئی پہ کار باند لکوی دی | چہ ہر خیز بہ ترمقررے نیٹے پورے روان دی

وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ ذَلِك بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ

دیشک الله | له هغه څه نه | چه تاسو کوی | خبردار د | ۱۰ | ځکه چه الله | هم دے دے برحق
والله تعالیٰ ستاسو په تودو کارونو خبر دے - دا ځکه چه الله تعالیٰ په خپله هستی کې په خپله کامل د

وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ

لا چه کوم غېر دهم | دوی بلی | سیواله د څه نه | هغه باطل دی | او بېشکه | هم الله دے | عالیشان
او دوی چه د الله تعالیٰ نه سیوا د نوس چا بلنه کوی هغه قول باطل دی - او الله تعالیٰ د هر څیز نه اوچت دیر

لَكَبِيرٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ

دیرولے | آیاتانه دوی کتلی | چه کشتی | روانه دی | په دریاب کې | په فضل د الله
لوه دے | آیات نه ویی چه هم د الله تعالیٰ په فضل سره کشتی په دریاب کې چلیدی

لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

هم د وښای تاسو ته | خپله نځه | بیشکه | په دے کې | نځه دی | د پاره د هر | صبر کوونکی | شکر کوونکی
چه تاسو ته د خپل قدرت نځه وښای - بیشکه چه په دے کې د هر صبر کوونکی او شکر کوونکی د پاره نځه پوځی

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ

او هر کله چه | پټ کړی دوی | بچیه | په شان د ساینان | نوبلی دوی الله | خالص کوونکی | د پاره د دے
او هر کله چه (د سمندر) چه د څپرونو په شان په دوی باند راو غوڅی نو دوی دیر په اخلاص سره د الله بلنه شروع

الَّذِينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ

عبادت | بیا هر کله چه | نجات ورکړی دوی | د او په طرف ته | نو د څه له دوی نه | په اعتدال وی
کوی | خو چه هغه دے د او په طرف ته را خلاص کړی نو دیر لږ خلق په کې په اعتدال پاتے کیدی

وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۝ يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا

او انکار نه کوی | زموږ د آیتونو | مکر | د عده ماتوونکے | ناشکر گزاس | اے خلقو! | ویریری
او زموږ د آیتونو نه خو هغه خلق انکار کوی چه بے لوظه ناشکره وی - اے خلقو! د خپل رب د عذاب

رَبِّكُمْ وَاحْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلَا

له رب خپل نه | او ویره کوی | له هغه ورځ نه | چه په کار به رانه شی | د ځپل ځوے | اونه (څوک) ځوے
نه ویره کوی او د هغه ورځ نه ویریری چه یو پلاس به د ځپل ځوے بدل وړکولے نه شی اونه به یو ځوے د

هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ

به په کار راځی | د ځپل پلاس | د څه غیز | بیشکه | وعده د الله | ښه تیاده | پس دوکه درنه کړی تاسو | ژوند
ځپل پلاس څه په کار راشی - بیشکه د الله تعالیٰ وعده رښتینه ده | پس د دنیا ژوند مو په دوکه کې

الدُّنْيَا وَقَدْ لَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ

د دنیا | او دوکه درنه کړی تاسو نه | د الله په عقل | دوکه ورکوونکے (شیطان) | بیشکه الله | هم د څه سره دے | علم
دانه چوی اونه دوکه باز شیطان مو د الله تعالیٰ په عقل په دوکه کې واچوی - بیشکه هم الله تعالیٰ ته د قیامت

السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي

دقیامت | اودے نازلوی | باران | اوبو هیروی | په هغه څه په ځینو حاملو کې دی | اونه پوهیږی
علم دے | اوه هغه باران وروی | اوه هغه رحم دننه (ماشوم) پیژنی - او هیچاته معلومه

نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ

هیڅ کس په | څه به | کوی هغه | صبا له | اونه | پوهیږی | هیڅ کس په | په کومه زمکه به
نږدې څه صبا به څه کوی ؟ | او هیچاته معلومه نه ده | څه کوم ځای به مری

تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

هغه مری | بیشکه الله | پوهه | خبردار دے
کپیږی - بیشکه الله تعالیٰ هر څه معلوم دی په هر څه خبر دے

سُورَةُ الْجَدَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَتِلْكَ رُكُوعَاتُ

سورة سجده په مکه کې نازل شو او (شروع) د الله په نوم چې نو مهربان ویرزیا رحم کوونکې دے | په دے کې ۳۰ آیتونه او ۳۰ رکوعونه
د الله په نوم شروع کوم چې لوی مهربان ویرزیا رحم خاوند دے

الْمَلَكُ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

الله | نازلون د دے کتاب | هیڅ شک نشته | په دے کې | له طرفه درب | د عالمونو نه دے -
الف، لام، میم - دارا نازل شو کتاب دے چې هیڅ شک په کې نشته ، درب العالمین د طرفه راغلی دے -

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

آیا دوی وایی چې | تا د ځانه جوړ کړې دے | نا، بلکه | دا | رښتیا دے | ستا درب له طرفه نه
آیا د خلق وایی چې پیغمبر دا کتاب د ځانه جوړ کړې دے - نه ؛ بلکه دا ستا درب له طرفه نه په حقه راغلی دے -

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ

د پاره د ځې وروسته | هغه خلق | چنه دے راغلی دوی ته | څوک وپرونکې | له تانه وړاندې | د پاره د ځې دوی
چې نه پورے هغه قوم وویروے چې له تانه وړانه ورته هیڅوک وپرونکې ته دے راغلی ، شاید چې دوی

يَهْتَدُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

لامه بیامومی | هم، الله دے | چا چې | پیدا کړل | آسمانونه | اوزمکه | اوقه چې د دواړو په مینه کې
سمه لاره روان شی - الله تعالیٰ هغه ذات دے چې آسمانونه اوزمکه او د دے دواړو تر مینه څیزونه

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ

په شپږو | ورځو کې | بیا | دے قائم شو | په عرش باندې | نشته تاسوله | به له دے نه
په شپږو ورځو کې پیدا کړل ، بیا په عرش باندې قائم شو ، د هغه نه سیوا ستاسو نه څوک ملاتړ

مِنْ دُونِي وَلَا شَفِيعٌ إِلَّا تَتَذَكَّرُونَ ۝ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

څوک دوست | اونه | سفارش کوونکې | نو آیا تاسو غور نه کوئ | دے انتظام کوی | د څو لکه دوی
شته | اونه | سفارشی | نو آیا تاسو دے نه سبق نه اخلي ، هغه د آسمان نه تر منځ پورے

مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ

له آسمان نه | طرف د زمكه نه | بيا پورته خيږي | دده طرف نه | په يوه ورځ كې

كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۚ ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ

چې مقدار د هغه دے | يوزر | كاله | په هغه حساب | په تاسو شميرئ | هم دا دے | په عالم دے | په پټو

وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ

د پېښكار (خيزونو) | زبردست دے | رحم كوونكې | هغه چا چې | ښه جوړ كړو | هرڅيز | هغه پېدا كړو

وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ

او پېدا كړه | د پېداش | د بنيادم | له خاوره نه | بيا جوړ كړو | دده نسل | له خولاسه

مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ ۚ وَجَعَلَ

د اوبو | حقير ونه | بيا د دست كړو دے | او پوكې وهلې | په ده كې | له خپل روح نه | او پيدا كړل

لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝ وَقَالُوا

تاسوله | غوږونه | اوسترگې | او زړونه | (مگر) وېرېد | تاسو شكر كوئ | او دوى دئ

عِٰذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ ۚ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ بَلْ هُمْ

آيا هر كې چې ورگ شو موږ | په زمكه كې | نو آيا موږ به | د نوى سره پيدا كېږو ؟ | (نا) بلكه | دوى (خو)

بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ۝ قُلْ يَتُوقَكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ

د ملاقات نه | د رب خپل | منكر دى | دوايه | قبض كوي روح ستاسو | فرشته | د مرگ

الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسَلُونَ

كوم چې | مقرر كړ شوي | په تاسو | بيا به | تاسو د خپل طرفته | واپس كولى شئ | او كېږو دى نه | كوم وخت چې گناهكاران به

نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا

آهې كړې وى | خپل سر ونه | د خپل رب په وړاندې | اے زموږه ربه ! | موږه وليدل | او موږه واورېدل

عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ وَيَسْمَعُونَ ۝ وَيَوْمَ لَا يَنْصُرُهُم شَيْءٌ وَلَا يَكْفُرُ لَهُمْ شَيْءٌ ۚ

په دې ورځه كې | به يې نه ساتي | او به يې نه ساتي | او به يې نه ساتي | او به يې نه ساتي

وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ فَتَبْلُغُ أَرْضَ الْبَرِّ ۚ وَيَوْمَ لَا تَبْقَىٰ

او به يې نه ساتي | او به يې نه ساتي | او به يې نه ساتي | او به يې نه ساتي

فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿۷﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا

پس واپس ولیزه مونږ | چه مونږ وکړو | نیک عمل | بیشکه مونږ | نیک کړونکي یو | او که چیرې | غوښته د مونږ | نو ورکړه به دومو
نو واپس مودنیا ته ولیږه | چه مونږ نیک عمل وکړو | زمونږ اوس یقین وشو او که مونږ ته منظور وده نو هر چا ته به مو

كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَنَّ

هر کس ته | د ده هدايت | اولیکن | ثابت شوه ده | خبره | زمانه طرف نه | چه زه به ځای ځای کړم
ځپله لار ورکړه ده | خو زمانه طرف نه | دا خبره فیصله شوه ده | چه دوزخ به د (ید کارو) پیریاو او

جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ

دوزخ | له پیریاو | او انسانانو | ټولو ته | پس وڅکئ | په بدله څه | چه تاسو هیر کړو
او بنیاد مو دواړو نه | د کوم | نو اوس (د خپل عمل) خوند وڅکئ ځکه چه دوه

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ

ملاقات | د دوه ورځو ځپله | بیشکه مونږ | هیر کړئ تاسو | او وڅکئ تاسو | عذاب | د همیشه
ورځ راتګ مو هیر کړه دو | نن مونږ تاسو هیر کړئ | او د خپلو عملونو په بدل کبه د همیشه

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا

په بدله د هغه څه | چه تاسو به کول | بیشکه چه | ایمان راوړی | په آیتونو زمونږ | هغه خلق چه | هر که
عذاب خوندوند وڅکئ | زمونږ په آیتونو باند هغه څوک ایمان راوړی چه څه وخت

ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا

نصیحت کولې شی دوی | په هغه | نو پریوزی دوی | سجده کولکی | او | پاکیزګی بیانی
ورته یادولې شی | نو په | سجده کبه پریوزی | او د خپل رب حمد او

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۰﴾ تَتَجَافَى جُنُوبَهُمْ

په حمد سره | د خپل رب | او دوی | کبر نه کوی | جداوی | اړخونه د دوی
شنا وائی | او هغوی تکبر نه کوی | د هغوی اړخونه د خوب د ځایونو

عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَهُمْ

له خواب کا هونو ته | دوی بلی | خپل رب | په ویره | او په امید | اوله هغه څه نه | چه مونږ روزی ورکړو ته
نه په دده وی او خپل رب ته د ویره او امید دواړو تر میخه دعا کوی او څه چه مونږ هغوی ته ورکړی

يُنْفِقُونَ ﴿۱۱﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ

خرڅ کوی | پس نه دده پوهه | هیڅ نفس | په هغه څه | چه پټ شوه | د دوی پاره | له بڼوالی | د سترګونه
دی د هغه نه خرڅ کوی | نو هیڅا ته معلومه نه ده چه د هغه پاره په غیبو کبه د سترګو د بڼوالی غوږه ویر سامان

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ

بدله | د هغه (مومن) | چه دوی به کول | آیا هغه څوک | چه وی | مؤمن | په شان د هغه چا د
سښال پروت د دغه د هغوی د خپلو عملونو بدله ده | آیا څوک چه مومن وی هغه به هم د فاسق په شان (وګړنلې)

فَاسْقَاطَ لَا يَسْتَوْنَ ۝۸۰ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

چہ فاسق وی؟ نہ برابر سیدی | ہفہ خلق چہ | ایمان نے راؤرو | او علونے وکول | نیک
شی؟ دوی ہیچرے برابر کیدے نہ شی۔ چاہے ایمان راؤرو | او نیک کارونے وکول،

فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا ۖ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۸۱ وَأَمَّا الَّذِينَ

پس دوی پارہ | باغونہ دی | دآوسید لو | میلستیا | پہ بدلہ دے گئے | چہ دوی بہ کول | او ہفہ خلق چہ
د ہغوی دآوسید وک پارہ بہ باغونہ وی دا بہ میلستیا وی د ہغوی د علونو پہ بدلہ کئے۔ او خوک چہ فاسقات

فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا

نافرمان وڈ | پس حائے ددوی | دوزخ دے | ہرکہ چہ | دوی ارادہ وکری | چہ دوی وئی | لہ ہفہ نہ | نو بیرتہ بہ غور وکری
پلے شول نو د ہغوی تیکا وڈ نہ اوس دے۔ ہرکہ چہ ترے نہ بہرہ وتل غواری نو پستتہ بہ پہ کئے د غور وکری

فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝۸۲

پہ ہفہ کئے | او دہ ویکل شی | دوی نہ | چہ وکلی (مزه) | د عذاب | د دوزخ | ہفہ | کوم چہ بہ تاسو | دروغ گہرو۔
شی اوورہ بہ وویک شی چہ اوس دے دوزخ د عذاب خون وکلی چہ تاسو بہ دروغ گہرو۔

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ

او مونہ بہ خاما وک و دوی نہ | خہ عذاب | د نزدے (دنیا) | د لوے عذاب نہ وپاند | د پارہ دے چہ دوی
او مونہ بہ ورلہ د ہفہ لوے عذاب نہ وپاند دلہ نزدے سزاہم ورکرو شاید چہ دوی (خفہ لارہ)

يَرْجِعُونَ ۝۸۳ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ

بیرتہ راوگرئی | او خوک | زیات ظالم کے | لہ ہفہ چانہ | کوم تہ نصیحت وکرتو | د خیل رب پہ آیتون | بیا | ہفہ مخ وادرو
واپس شی۔ او د ہفہ چانہ بل غنہ ظالم خوک کیگ شی چہ د خیل رب آیتونہ ورنہ ریا دکرہ شی او د کرے نہ بیا م

عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ۝۸۴ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ

لہ ہفہ نہ | بیشک مونہ | لہ مجرمانونہ | انتقام اخستوکیو | او بیشک | مونہ وکری وڈ | موسیٰ نہ | کتاب
مخ وادری؟ مونہ بہ خاما د مجرمانو نہ بدلہ اخلو۔ او مونہ موسیٰ نہ کتاب (تورات) ورکری وڈ، نو

فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝۸۵

پس مہ | کیرہ تہ | بہ شک کئے | لہ ملاوید و دد نہ | او مونہ وکری وڈ | ہدایت | د بنی اسرائیل وک پارہ
تہ د اللہ تعالیٰ سرہ پہ ملاقات کئے ہیچ شک مہ کوہ او ہفہ مو د بنی اسرائیل وک پارہ د ہدایت سبب گہرو وڈ

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ إِمَّةً يَّهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَ

او جوہر کول مونہ | لہ دوی نہ | پیشوایان | چہ سمہ لاسیہ بنود لہ | زمونہ پہ حکم | ہرکہ چہ | دوی صبر وکری
او پہ ہغوی کئے مونہ چہ پیشوایان پیدا کری وڈ چہ زمونہ پہ حکم پہنے خلقوتہ سمہ لاسیہ بنود لہ حکم چہ نیکانو صبر کولو۔

وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۝۸۶ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ فِصْلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

او وڈ دوی | چہ زمونہ پہ آیتون پہ | یقین کولو | بیشک | ستار بہ | فیصلہ وکری | د دوی پہ مینہ کئے | پہ ورخ د قیامت
او زمونہ پہ آیتون پہ یقین کولو۔ بیشک چہ ستار بہ بہ خیلہ د قیامت پہ ورخ د دوی تر مینہ پہ اختلاف

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ اُولَٰئِكَ يَهْدِي لَهُمْ كَمْ

په هغه څه كې چې | دوی به په هغه كې اختلاف كوو | ايا رهنمائي ونه كړه | ددوی (د څېړنې په) | په څومره خبرو كې فيصله كوي .

اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنتِهِمْ ۝ اِنْ

مونږ هلاک کړل | له دوی نه وړاندې | قومونه | چه دوی روان وي | ددوی په کورونو كې | بېشكه نه وړاندې څومره ډير قومونه هلاک كړي | دی چه (دنن) دوی د هغوی په کورونو كې تگ راتگ كوي بېشكه

فِي ذٰلِكَ لَا يَتُّ اَفَلَا يَسْمَعُونَ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوقُ الْمَآءَ

په دے كې | نڅته دي | پس ايا دوی نه اوري ؟ | ايا نه دي كتلي دوی | چه مونږ | روانوو | اوبه په كې كې لوتې نڅته دي | نو ايا دوی نه اوري ؟ | ايا دوی (چېر) غوړنه كړې چه مونږ اوبه اوچې زمك

اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنَخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهٖ اَنْعَامُهُمْ

طرف د زمك | لږ كياه ته | بيا مونږ راوباسو | په كسره | فصل | چه خوري | له دے نه | څاروي ددوی طرف ته رسوو ، نو مونږ ددے په ذريعه فصلونه راپيدا كوو چه ددوی څاروي ئې هم خوري

وَاَنْفُسُهُمْ ۝ اَفَلَا يَبْصُرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ

اودوی په خپله (م) | نو ايا دوی نه كوري | اودوی وايي | كله به وي | دا | فيصله | كېچې ئې تاسو اودوی په خپله هم نو ايا دوی نه وينئ ؟ | اودوی وايي كه تاسو رښتيني يئ نو (وښايئ چه) | دا (آخري) فيصله

صٰدِقِينَ ۝ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ

رښتيني | ووايه | په ورځ د فيصله به | نغوړنه كړي | هڅونه چه | كافران دي | ددوی ايمان راوړل اونه به دوی به كله وي ؟ | ورته ووايه چه | د فيصله په ورځ به كافران ته ايمان راوړل هيڅ فائده نه وركوي اونه به ورته

يَنْظُرُونَ ۝ فَاَعْرَضْ عَنْهُمْ ۝ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُّنتَظَرُونَ ۝

مهلث وركول شي | پرته مخه واړوه | له دوی نه | او ته انتظار كوه | بېشكه دوی (م) | انتظار كودنكي دي . څه مهلث وركيك شي نو ته ددوی د وينا خيال مة ساته او (حق د غلبه) انتظار كوه ، دوی هم (لكيا دي) انتظار كوي

سُوْرَةُ الْاَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَكُيْ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ الّٰهِ وَتَسْمِعُ رُكُوْعَاتِ

سورة احزاب په مدينه كې نازل شواو په (شروع) د الله په نوم چه لوتې مهر يا ډيرزيات رم كوكې | كې ۳ آيتونه او ۹ ركوع كلزي د الله په نوم شروع كوم چه لوتې مهربان ډيرزيات هم كوونكې دے .

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ

اے نبی ! | ويريده | د الله نه | او فرمانبرداري مة كوه | د كافرانو | او منافقانو | بېشكه الله اے نبی ! ته د الله تعالی نه ويريده كوه | او د كافرانو او منافقانو خلقو خبره مة منه - بېشكه الله تعالی

كَانَ عَلَیْكَ حَكِيْمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰى اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ

دے | پوهه | د حكمت والا | او پيروي كوه | د هغه څه په وې كوله شي | تاته | ستاد رب له طرف نه | بېشكه | الله د ورسره پوهه د حكمتونو ځاوند دے - او د خپل رب د طرف نه چه درته كومه وحی شوے ده د هغه پيروي كوه ، بېشكه الله

كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۖ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ وَكَفَى بِاللَّهِ

دے | یہ ہفتہ | تاسوئے کوئی | خبردار | او توکل کوہ | یہ اللہ | او کافی | اللہ
ستاسو یہ کارونو نبیہ خبر دے - او یہ اللہ تعالیٰ توکل ساسہ ، او ہم اللہ تعالیٰ کافی

وَكَيْلًا ۚ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ

کار ساز | ندی جوہری | اللہ | دھڑ سہری | دودہ زہونہ | ددہ پہ سینہ کے | اونہ دی جوہری
کار ساز دے - اللہ تعالیٰ دھڑ پہ سینہ کے دودہ زہونہ نہ دی - ایسی ، او تاسو چہ کو موہیو

اَزْوَاجِكُمْ اِلٰى تَظْهَرُونَ مِنْهُمْ اَمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاءَكُمْ

ستاسو بنے | ہفتہ بنے | چہ ظہار کوئی تاسو | دھڑی سرہ | میانہ ستاسو | اونہ دی جوہری | ستاسوئے وٹلی من
سرہ ظہار کوہری نو ہفتہ ستاسو میانہ دے کری نہ دی - اونہ ستاسو یہ عامونیولی ہلکان

اَبْنَاءَكُمْ ۚ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي

ستاسو حامن | داستاسو خبرہ دے | ستاسو دھڑو | او اللہ | وائی | حقہ خبرہ | او دے بنائی
یہ رہنما ستاسو حامن کری دی ، داخو ستاسو دھڑ خبر دے دی او اللہ حقہ خبرہ کوئی او ہم ہفتہ دے چہ

السَّبِيلَ ۚ اَدْعَوْهُمْ ۚ لِاَبَائِهِمْ ۚ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ اِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْا

لامہ | بلئی دوی | ددوی دھڑو پلارنو بہ نسبت | دانہ سمہ خبرہ دے | یہ نزد اللہ | بیکہ چرسہ نہ پیزنی تاسو
سمہ لار بنائی دغہ ہلکان دخیلوسکہ پلارنو پہ نومو بنائی دا خبرہ اللہ پہ نزد دیرہ دافاق دے ، نوکہ تاسوئے پلارن

اَبَاءَهُمْ ۚ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

پلارن ددوی | نو ہفتہ ورونہ دی ستاسو | یہ دین کے | او ستاسو دوستان دی | اونشتہ دے | یہ تاسو باند | ہیہ گناہ
نہ پیزنی ، نو ہفتوی ستاسو دینی ورونہ او دوستان دی - او چہ پہ دے کے درنہ غلطی وشی

فِيْمَا اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۚ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُوْرًا

پہ دے کے | چہ تاسو غلطی وکری | اولیکن ہفتہ | چہ ارادہ وکری | زہونو ستاسو | او دے اللہ | بخوبی
نو ہیہ گناہ دریانہ نشہ - خوہن گناہ پہ دے کے دے چہ غلط تاسو دھڑ پہ ارادہ سر وکری او اللہ بخوبی

رَحِيْمًا ۚ النَّبِيُّ اَوَّلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ ۚ وَاَزْوَاجُهُ

مہربان | پیغمبر | زیات حق لری | یہ مؤمنانو باند | ددوی دھڑو ہونہ | او پیغمبر بیانیہ
مہربان دے - نبی یہ مؤمنانو باند دھڑو دخیلوحانونو نہ ہم زیات حق لری ، او ددہ بیانیہ د

اَمَّهَاتُهُمْ ۖ وَاَوْلُوا الْاَرْحَامَ ۚ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ ۚ فِيْ كِتَابِ اللّٰهِ

ددوی میانہ دے دی | اورشتہ دار | حے ددوی دیر نزد دی لہ خونہ | د اللہ پہ کتاب کے
مسلمانانو میانہ دے دی - او خیل خیلوان د اللہ تعالیٰ پہ کتاب کے د نور (عامو) مسلمانانو او مہاجرو

مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهَاجِرِيْنَ اِلَّا اَنْ تَفْعَلُوْا اِلٰى اَوْلِيَائِكُمْ مَّعْرُوْفًا

لہ مؤمنانو | او مہاجرونہ | مگر داچہ تاسو کوئی | دخیلودوستانو سرہ | غہ نیکی
پہ مقابلہ کے زیات تعلق لری ، خوہن اک تاسو خیلودوستانو سرہ غہ نیک سلوک کوں غواہی نو کہے شی

كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ

دے دا | پہ کتاب کے | لیکل شوی | اوہر کجہ مونہ واخستل | لہ پیغبرانو نہ | وعدہ ددوی
داخیرہ پہ لوچ محفوظ کے لیکل شوی پرتہ ۵۵ - ادھقہ وخت چہ مونہ د تلو پیغبرانو نہ وعدہ واخستہ

وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

اولہ تانہ | اولہ نوح نہ | او ابراہیم نہ | او موسی نہ | او عیسی نہ | خوتہ دمریم نہ
اوستانہ ہم او نوح | او ابراہیم | او موسی | او عیسی | خوتہ دمریم نہ ہم

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ لَيَسْئَلَ الْمُتَّقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ

او واخستلہ مونہ | لہ ددوی نہ | وعدہ | پختہ | چہ تپوس وکری اللہ | لہ ربتیا دیونکہ | ددوی د ربتیا دیونکہ
او دے تلو نہ مونہ پوخ لوط واخستلو ، چہ اللہ د ربتیا خلقونہ دخیل ربتیا تعلیم پہ حقہ تحقیق وکری

وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا

او دے تبارکے | کافرانو د پارہ | عذاب | دردناک | اے ایمان والو! | یاد کری
او دے کافرانو د پارہ | دردناک عذاب تیار سالتے دے - اے مؤمنانو! | د اللہ تعالیٰ دا احسان

نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا

نعمت | د اللہ | پہ تاسو باندی | ہر کجہ | راغلے تاسو نہ | لبرکے | پس راو لبر لومونہ | پہ ہفوی باندی | باد
رایا د کری ہر کجہ | د غزوہ خندق پہ موقع | پہ تاسو باندی | لبرکے راوختہ | نومونہ پرے یوہ سلیی راوستلہ

وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۝ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝

اولنبرکے | چہ نہ لیدے | تاسو ہفہ | او دے اللہ | پہ ہفہ خہ | چہ تاسوے کوئی | بینا
او دے (غیبی) لبرکے موراو لبرے | چہ تاسو نہ لیدے | او اللہ تعالیٰ لیدل شہ | چہ تاسو کول -

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ

ہر کجہ راغلل دوی پہ تاسو | ستاسو د پاسہ نہ | او د لاندی نہ | ستاسو | اوہر کجہ وازے پاسو | سترکے
خہ وخت چہ ہفوی ستاسو د برہ طرف نہ او ستاسو د لاندی طرف نہ پہ تاسو راوختل او (لہ دیرے نہ) ستاسو سترکے وازے

وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ۝

او ورسیدل | زہونہ | خلق تہ | او تاسو کمان کولو | د اللہ پہ حقہ | گمانونہ (مختلف)
پاتے شوی او زہونہ مونہ تہ راغلل ، او تاسو پہ اللہ تعالیٰ باندی رنگ رنگ کمانونہ شروع کول -

هَذَا لَكَ آيَاتُ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزَلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا ۝ وَإِذْ يَقُولُ

دغہ ملے کے | آرمینیت وکھے شو | د مومنانو | او جہر قوے شول د | پہ جہر قو | سختو سترہ | اوہر کجہ دوشل
پہ دغہ موقع باندی مسلمانو پورہ آرمینیت وکھے شو او پہ زورہ زورہ وجر قوے شول - ادھقہ وخت چہ

الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ

منافقان | ادھقہ خلقو | چہ پہ زہونہ دھفوی کے | بیماری دہ | چہ نہ دہ کرے وعل مونہ سترہ اللہ | او د دے رسول
منافقان او ہفہ کسانو چہ پہ زہونہ کے | بیماری دہ | داوینا کولہ چہ مونہ سترہ خواللہ او دھقہ رسول پہ لوط کے

اَلْاَعْدُوْرَ ۝۱۱ وَاَدْ قَالَتْ طَافِیْةٌ مِّنْهُمْ یَاْهْدِیْتَرِبَ

مکر فدیہ | اوہلہ | دوئیل | یوے | لہ دوی نہ | اے د مدینے والو! فدیہ کہے دے۔ اوختہ وخت چہ یوتولی ووتیل ددوی تھے چہ اے د مدینے خلیقو!

لَا مَقَامَ لَکُمْ فَارْجِعُوْا ۚ وَیَسْتَاْذِنُ فَرِیقٌ مِّنْهُمْ النَّبِیَّ

ہیجہ خلیقہ نشستہ | تاسو د پارہ | پس بیرتہ وکری | او اجازت غواہی | یوہ | لہ دوی نہ | لہ پیغمبر نہ تاسو د دینین مقابلے تہ نہ شی تیکیش نوپستہ لایہ شی۔ او یوتولی د پیغمبر نہ (دواسپی) اجازت غوبتلو، دایہ وئیل

یَقُوْلُوْنَ اِنَّ بَیْوتَنَا عَوْرَةٌ ۙ وَماْ هِیَ بِعَوْرَةٍ اِنْ یُرِیْدُوْنَ مَعَ

دوی وائی | چہ بیشک کورونہ زمونہ | محفوظ نہ دی | اونہ دی ہفہ | غیر محفوظ | نہ غواہی دوی چہ زمونہ کورونہ پہ چاکہ پرانہ دی۔ حالانکہ ہفہ پہ چاکہ نہ دو خود دوی صرف د تینتہ

اِلَّا فِرَارًا ۝۱۲ وَلَوْ دَخَلْتَ عَلَیْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سِیَلُوْا

مکر تینستہ | اوکہ چرہ داخل شی | پہ دوی باند | لہ اطراف دے (مدینہ) نہ | بیا | دوی تہ دوی شی رُو کور دتلو، اوکہ چرے د مدینے د غاوبہ پرے شوک رانوشی۔ او دوی تہ د فساد جوہو لو

اَلْفِتْنَةَ لَا تَوْحَا ۚ وَما تَلَبَّثُوْا بِهَا اِلَّا یَسِیْرًا ۝۱۳

د فساد د پارہ | نو (فوراً) بہ راشی | اودرنک بہ تیر نہ کری | پہ دے کہے | مکر | لہ وینا وکری نو پہ ہفہ پہ بہ (پہ منہ) ورشی او پہ دغہ کوہو نہ کہے بہ دیر لہ (ناست) پاتے شی

وَلَقَدْ کَانُوْا عٰہِدًا ۙ اِنَّ اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا یُوْلُوْنَ اَلْاَدْبَارَ

اوبیشک | دوی وعدہ کہے وہ | اللہ سرہ | لہ دے نہ ورائی | چہ دوی بہ نہ کروی | شا اوہال دادے چہ ہم دے خلیقو داول نہ اللہ تعالی سرہ دا وعدہ کہے وہ چہ دوی بہ تینستہ نہ کوی

وَکَانَ عَہْدُ اللّٰهِ مَسْئُوْلًا ۝۱۴ قُلْ لَّیْسَ یَنْفَعُکُمْ الْفِرَارُ

اودہ | وعدہ | د اللہ | چہ پوشتلے بہ شی | وواہ | ہیجہ کلبہ فائدہ درنہ کری تاسو | تینستہ اود اللہ تعالی سرہ شوے وعدہ خو خما پوشتلے شی۔ تہ ورنہ وواہ چہ تینستہ ہیجہ فائدہ نہ شی درکولے

اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذَا لَا تُنْتَعُوْنَ

کہ چہ و تینستی تاسو | لہ مرگ نہ | یاد قتل کیدونہ | اودغہ وخت بہ | تاسو تہ موتہ ملاؤ نہ شی کہ تاسو د مرگ یا د قتل نہ تینستی او پہ دغہ (تینستہ) کہے بہ فائدہ اوچتہ نہ کہے شی

اِلَّا قَلِیْلًا ۝۱۵ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِیْ یُعِصُّکُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ

مکر لہ | وواہ | شوک دے | ہفہ کس چہ | بچ کری تاسو | د اللہ نہ | کہ چہ ہفہ و غواہی خو لہ | تہ ورنہ وواہ چہ شوک دی چہ د اللہ تعالی نہ بہ تاسو بچ کری کہ چہ دے

بِکُمْ سُوْءًا ۙ اَوْ اَرَادَ بِکُمْ رَحْمَةً ۙ وَلَا یَجِدُوْنَ لَہُمْ

تاسو تہ | تکلیف رسول | یا | و غواہی | پہ تاسو باند | مہربانی کول | اودوی بہ نہ بیاموی | خان دیار تاسو تہ تکلیف درکول و غواہی یا کہ پہ تاسو مہربانی کول و غواہی (نو شوک دے منع کولے شی)؟ اودوی د اللہ تعالی نہ پیغمبر

مَنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ

سیوا | دَالله نہ | شوک دوست | اونه شوک مددگار | بیشک پیڑنی | الله

الْمُحَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا

منع کوونکی | له تاسو نه | او (هغه چه) وائی | خپلو وروڼو ته | چه راشی | زموږ طرف ته

وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ أَشَحَّةٌ عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا

اونه راځي دوی | جنگ ته | مگر | لږ | شومان دی | ستاسو په حق کې | پس هرکله

جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ

راځي | دیر | نوته ویني دوی | چه کوری دوی | ستا طرف ته | چه کړی | ددوی سترګې

كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ

په شان دهغه چا | چه په هوشی راغلی | په هغه | د مرګ | بیا هرکله چه | لاهه شی | ویر

سَلَفُوكُمْ بِالْأَسْنَةِ إِهْدَادٍ أَشَحَّةٌ عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ

نودګانې درکوي تاسو | په ژبو | تیز ورسره | شومتیا کوونکی | په مال | هم دا خلق دی

لَمْ يُؤْمِنُوا فَاحْبِطْ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

چه ایمان نه کړل | نوضائع کړل | الله | عملونه ددوی | اود | دا (خبره) | الله ته

يَسِيرًا ۝ يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يُذْهِبُوا وَإِنْ يَأْتِ

آسانه | دوی خیال کوي | چه ښکړي | (لا) تلې نه دی | او که چیرې راشی

الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوَأَنَّهَمْ بَادُونَ فِي الْأَعْدَابِ يَسْأَلُونَ

ښکړي | نو آرزو ښکوي دوی | چه کاش دوی | بهر تلی وای | په کلونې | دوی ټپوس کول

عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قُتِلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۝

ستاسو د خبرونو | او که چیرې دوی | په تاسو کې (موجود) | نو دوی به نه ښکېدل (د ښې سره) | مگر ښکړي

حال احوال ټپوسونه کوي، او که چیرې دوی تاسره هم وی نو په جنگ کې به ډیر کم حصه اخلي

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن

بیشک | وہ | تاسو د پاره | (پہ ذات د) رسول اللہ کیے | نمونہ | بنیہ | د پاره د ہفہ چا (مسلمانانہ) تاسو د پاره | (پہ دے سخت حالات تو کیے) د رسول اللہ پہ ذات کیے بنیاستہ نمونہ موجود دے دے

كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا وَ

پہ امید لری | د اللہ | او د ورے | د آخرت | او یادوی اللہ | دیر | او خلقولہ چہ د اللہ نہ او د قیامت د ورے نہ دیریری | او اللہ تعالیٰ دیر دیر یادوی | اوغہ

لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ

مکہ چہ | ولیدے | مؤمنانو | لبیکرے | نودوی وویل | دادی ہفہ غہ | چہ وعدے کرے وہ مؤمنانہ وقت چہ مؤمنانو دغہ لبیکرے ولیدے نو وئے وئیل دا خو ہفہ (موقع) دے د کرے چہ اللہ تعالیٰ او

وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا

او د دے رسول | اور بنیاد ویلی وو | اللہ | او د دے رسول | اوزیات نہ کرو پہ دوی کیے (خمنون) سیوا د دے رسول مؤمنانہ دے دے وعدہ کرے وہ او اللہ د دے رسول رشتیا ویلی وو او (د کفار و کھٹ) د دوی ایمان

إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۚ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا

د ایمان | او فرما ہر داری نہ | پہ مؤمنانو کیے (دیر) | ہفہ سوری دی | چہ رشتیا کیے کول | ہفہ غہ او اطاعت نور زیات کرو - پہ مؤمنانو کیے غے دے دی | چہ د اللہ تعالیٰ سرہ غے خیل

عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ

چہ وعدے کرے وہ | اللہ سرہ | پہ ہفہ | بیا غہ لہ دوی نہ | ہفہ دی | چہ پورہ غے کرو | خیل اقرار لوظ پہ رشتیا پورہ کرو | نو چا خو خیلہ منبیتہ پورہ کرہ

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۚ لِيَجْزِيَ اللَّهُ

او غہ لہ دوی نہ | ہفہ غہ کو دی | چہ انتظار کو دی | او بدلے نہ کرو | غہ بدلول | د پاره د چہ بدلہ وکری | اللہ او غہ کو لا د وخت انتظار کو دی او دوی (پہ خیلہ رویہ کیے) ذرہ قدر لہ بدل نہ شول دا واقعہ مکہ و شہرہ

الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ

رشتیا خلیقوتہ | پہ رشتیا د دوی | او عذاب وکری | منافقانوتہ | کہ چرے | ہفہ وغوی چہ اللہ رشتیا مؤمنانوتہ د دوی د رشتیا و اجرو وکری او منافقانوتہ کہ چرے وغوی نوسزا وکری یا د هغوی

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۚ وَرَدَّ اللَّهُ

یا توبہ قبولہ کری | د دوی | بیشک اللہ | دے | بخشنو کے | مہربان | او واپس کرل | اللہ توبہ قبولہ کری | بیشک اللہ تعالیٰ | بخشنو کے مہربان دے - او اللہ تعالیٰ کافران

الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ

ہفہ کرم چہ | کافران دی | د دوی د غے سرہ | چہ حاصلہ نہ شو دوی (غہ) بیشک | او کافی شو | اللہ | مؤمنانوتہ پاره د قہرہ دے واپس کرل او د هغوی ہیتر مراد پورہ نہ شو - او ہم اللہ تعالیٰ مؤمنانوتہ پاره پہ جنگ کیے

الْقِتَالُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝٢٥ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ

پہ جنگ کئے | اودے | اللہ | چیر طاقتور | غالب | اوسیکنے لے را کو زکرل | ہنہ کسان | چہ | منہ لے کہے وودوی

مَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ

لہ | اہل کتابو نہ | ددوی لہ کلا کانو نہ | اولے چولو | ددوی پہ زہونو کئے | رعب

فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝٢٦ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ

یوہ چلہ | تاسو وژلہ | او قید و لہ مو | بلہ چلہ | او وارثان لے کوی تاسو | ددوی دزکے

و دِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَّوُّهَا ۖ وَكَانَ اللَّهُ

او | ددوی د کورونو | او ددوی د مالونو | او دھنے زکے | چہ تاسو قدم نہ ووالیہ پہ ہنے | اودے | اللہ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝٢٧ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ

پہ ہر خیز باند | قادر | اے نبی ! | وواہ | خیلو بیبیانو نہ | کہ چہ

كُنْتُمْ تُرَدُّنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ

غواہی | تاسو | ژوند | د دنیا | او دے نیاست | نوراشی | چہ زہ تاسو لہ سامان دکرہ

وَأَسَرَّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝٢٨ وَإِنْ كُنْتُمْ تُرَدُّنَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

اورخصت کرم تاسو | پہ رخصت کولو | نبوسرہ | او کہ چہ تاسو | غواہی | اللہ | او ددے رسول

وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا

او کوس | د آخرت | نو بیشک اللہ | تیار ساتلے دے | نیکو بیبیانو دپارہ | لہ تاسو نہ | اجر

عَظِيمًا ۝٢٩ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ

چیرلوئے | اے بیبیانو د نبی ! | خوک چہ | وکزی | لہ تاسو نہ | بدکاری | بنکارہ

يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝٣٠

نوعہ کی بہ کہے شی | دے تہ | عذاب | دودہ غبرگہ | او دہ | دا خبرہ | پہ اللہ باند | آسانہ

هَٰذَا لَهُ بِهِ دُودَةٌ غَبْرُكَةٍ سَازَا وَرَكُوْلَةُ شَيْءٍ ۖ اودا کار اللہ تعالیٰ تہ چیر آسان دے